

Meloun pro Hradiště je zpátky a vy budete opět rozhodovat o úpravách veřejného prostoru v hodnotě jednoho milionu korun.

str. 2



Jarmark, Mikuláš, koncerty i vánoční travesti show. Klub představuje, na jaké akce se můžete těšit nejen v předvánočním čase.

str. 4-5



V cyklu rozhovorů s liazáky se představí starosta Jiří Plíhal a někdejší podniková fotografka Alexandra Zezulová.

str. 9

KAMELOT

PROSINEC 2023

**ZPRAVODAJ MĚSTA
MNICHOVO HRADIŠTĚ**



Před pěti lety na témže místě podepisovali memorandum, letos otevřeli hotovou lávku

Krátce před slavnostním otevřením lávky přes Jizeru na Černé silnici se naskytl zajímavý pohled – k novému přemostění proudili lidé z obou stran, z obou břehů, od Mníchova Hradiště i od Kláštera. Na lávce se míjeli, potkávali, zdravili a bylo jasně patrné, že vybudování 52 metrů dlouhé spojnice zkrátilo cestu mezi městem a sousední obcí nejen fakticky, ale i v symbolické rovině.

V pondělí 13. listopadu byl po

pěti letech zdárně završen příběh, který se začal psát na témže místě v roce 2018. Tehdy starostové Mníchova Hradiště a Kláštera Hradiště nad Jizerou podepsali na břehu řeky, právě na místě, kde kdysi začínal kovový most přes řeku, memorandum o spolupráci. Pokračování příběhu ovšem nebylo zcela přímočaré. Kdyby šlo vše podle plánu, byla by lávka hotova už vloni na podzim. Původní zhotovitel, společnost Raeder

& Falge, však během realizace projektu zkrachovala, a tak muselo město opakovat výběrové řízení. Navíc se práce rozběhly letos na jaře, kdy se do práce pustila stavební firma BREX, v její režii už lávka pro pěší a cyklisty vznikla podle plánu.

Hotová lávka navazuje na mnichovohradištské straně na Černou silnici u areálu společnosti Kofola, na druhé straně pokračuje mezi poli asi 320 metrů dlouhou cyklostezkou,

která lávku propojuje se stávající asfaltovou komunikací. Přestože se jedná o lávku, rozměry stavby jsou úctyhodné, délka přemostění činí 43,9 metru, celková délka mostu je 51,9 metru. Stavba je 3,8 metru široká, volná šířka pro pohyb na mostě činí rovně 3 metry. V budoucnu by se lávka měla stát součástí připravované cyklostezky Greenway Jizera v úseku Bakov nad Jizerou – Svijany.



DOPIS JEŽÍŠKOVÍ



Milý Ježíšku,

minulý rok jsem tě prosil o nové parkoviště v ulici Čsl. armády, lávku přes Jizeru a přes dálnici. Také o novou střechu na klubovně ve Lhoticích a pro Hněvosičáky konečně opravu silnice. Moc děkuji, že jsi má přání vyslyšel (lávka přes dálnici sice ještě není úplně hotová, ale do Vánoc bychom se po ní měli mít možnost projít). Na náměstí jsi také přinesl slibovaný vodní prvek a děti si ho hned po zprovoznění užívaly, takže to vypadá, že z něj bude oblíbená prolézačka. Ostatně to tak mělo být. Akorát rodičové si budou muset pro ratolesti nosit náhradní botičky.

Chtěl bych si postěžovat na dopravní ruch na náměstí, ale vím, že s tím v tomto případě nic moc nenaděláš. Most přes Jizeru na Klášter prý nadělíš až na konci příštího roku, a je tak jasné, že do té doby se situace nezlepší. Tak tě prosím, nezapomeň na to...

Moc hezkým darem byla letošní oslava založení LIAZu. Všichni moji známí, jejich známí, babičky a dědové a všichni návštěvníci, kterých prý bylo přes deset tisíc, si to moc užili a mnozí procházeli ulicemi plnými krásných aut, na kterých nechali kus svého umu, se slzou v oku.

Sousedskou udělej, prosím tě, zase druhou sobotu v září. Letos jsi zařídil i super počasí. Tak to zkus podobně i příští rok. Bylo to moc fajn, plné náměstí veselých lidí, to je vždycky nádhara.

Do příštího roku, Ježíšku, prosím udělej maximum, aby už byla hotová budova Klubu na náměstí (ať už to tam trochu vypadá) a také chodníky na Haběši (to už máš rozkopané vážně dlouho). Děti ve školách by potřebovaly nové třídy, proto nezapomeň na přístavbu školy v Sokolovské. A opravená ulice Víta Nejedlého s novými stromy by nás všechny také potěšila. Je mi jasné, že se to za jeden rok nedá stihnout, ale vše z toho, co zmiňuji, doopravdy potřebujeme.

No, Ježíšku, máš toho dost. A tak mi dovoľ, abych ti popřál hodně trpělivosti a také štěstí. V Hradišti se nám žije moc pěkně, a tak budeme moc rádi, když k nám budeš podobně štědrý jako dosud. Zatím ti to plnění našich vánočních přání docela jde.

Jiří Plíhal, starosta města



Navzdory typicky podzimnímu počasí si otevření lávky nenechalo ujít na 150 lidí z Hradiště i Kláštera. Foto: Tomáš Sýkora

ITBUSINESS

Mnichovo Hradiště
poznejte s námi
nové, výhodnější služby
již od 350 Kč

gigabit
network
internet
rychlé a stabilní připojení

IPTV HD
televize
přes 200 TV stanic, online

mobil
neomezené volání v ČR

PF 2024

K přání příjemného prožití vánočních svátků a mnoha úspěchů v novém roce 2024 připojujeme poděkování za Vaši důvěru a těšíme se na další úspěšnou spolupráci.

Comfeel
internet / televize / telefon

Před pěti lety na témže místě podepisovali memorandum, letos otevřeli hotovou lávku



...dokončení z titulní strany

Náklady na stavbu činily 21 milionů korun. Projekt získal podporu Nadačního fondu ŠKODA AUTO (500 tis. Kč.), podpořil jej rovněž Středočeský kraj (1,8 mil. Kč) a zejména Státní fond dopravní infrastruktury (10,2 mil. Kč).

Lávku otevřel starosta města Jiří Plíhal společně se svým předchůdcem a nyníšším místostarostou Ondřejem Lochmanem, klášterským starostou Jiřím Navrátillem, středočeskou hejtmankou Petrou Peckovou, středočeským radním pro dopravu Petrem Boreckým a obchodně technickým ředitelem společnosti BREX Ladislavem Vodičkou. Stalo se tak za fanfáry v podání Pojizerských trubačů, hudebního tělesa sestávajícího z učitelů a žáků ZUŠ

Mnichovo Hradiště.

Po lávce následně vykročilo asi 150 účastníků akce. Šest desítek z nich rovněž využilo nabídku komentované procházky a vyrazilo pod vedením Karla Hubače z mnichovohradištského městského muzea směr Klášter. Cestou se hovořilo nejprve o dřívějším přemostění Jizery v místě dnešní lávky, následně výprava vystoupala na Klášter. Účastníci navštívili nádvoří Pivovaru Klášter, kde si prohlédli zbytky cisterciáckého kláštera, na jehož základech pivovar stojí, dále sklepení pod klášterem nebo kostel Panny Marie procházející kompletní rekonstrukcí. Před pokračováním se turisté osvěžili na obecní úřadě a také na bráně pivovaru, kde mohli okusit zdejší pivo.

Tři desítky statečných absolvovaly v mírném dešti i zbytek tříkilo-



metrového okruhu, který pokračoval Klášterskou ulicí, přes pláž Na Kamínkách a lesopark až na židovský hřbitov. Cestou se probírala pruskorakouská válka a bitva u Mnichova Hradiště, kamenný most přes Jizeru v Klášterské ulici, který příští rok

oslaví sto let, nebo mnichovohradištské plovárny. Několik jednotlivců, kteří okruh uzavřeli návratem do výchozího bodu, tedy k lávce, dorazili do cíle těsně po setmění.

Martin Weiss

TELEGRAFICKY ZE ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA

VÝSTAVBA KLUBOVNY NA OLŠINĚ SE ODKLÁDÁ

Město upouští od záměru vybudovat na Olšině multifunkční klubovnu dle návrhu architekta Tomáše Peciny. Rada rozhodla o ukončení projekční i stavební přípravy projektu kvůli nepřiměřeně vysokým nákladům a pověřila investiční odbor městského úřadu, aby ve spolupráci s Osadním výborem Olšina připravil revitalizaci areálu sportovního hřiště a hledal jiná dílčí opatření.

KOPII SOCHY VYTVOŘÍ SOCHAŘ MARTIN KULHÁNEK

Originál sochy Jana Nepomuckého umístěný v posledních letech ve Veselém na křižovatce se silnicí na Bakov poputuje výhledově zpátky do lapidária v areálu zámku. Rada rozhodla o vytvoření věrné kopie sochy z bloku kamene a vybrala sochaře, který kopii sochy z poloviny 18. století vytvoří. Bude jím BcA. Martin Kulháněk. Sochař vytvoří nejen sochu samotnou, ale i kamenný sokl a novou hlavu. Náklady na kopii sochy činí 260 tisíc Kč bez DPH. Sochař si předobraz z Veselého již odvezl, od 2. listopadu je podstavec prázdný.

VEŘEJNÁ SPORTOVIŠTĚ MAJÍ NA DALŠÍ ROK SVÉHO SPRÁVCE

Město vybralo na základě doporučení hodnotící komise nového správce veřejných sportovních zařízení. O Atletický stadion Ing. Josefa Hrona, dětské dopravní hřiště a městský skatepark se bude starat Mgr. Martina Urbánková, která se o sportoviště starala poslední dva roky.

MĚSTO ZÍSKALO OD SKUPINY ČEZ 20 TISÍC KORUN

Skupina ČEZ a město uzavřely smlouvu o reklamě a propagaci. Na základě smlouvy daruje Skupina ČEZ městu 20 tisíc Kč, které budou využity na společenské akce – rozsvícení vánočního stromu a další akce pořádané v rámci každoročního cyklu Od adventu ke Třem králům.

MEZI SPOLKY ROZDĚLILO MĚSTO 265 TISÍC KORUN

V letošním třetím kole dotačního programu na podporu činnosti sportovních a zájmových organizací město podpořilo například Klub českých turistů a jeho Podzimní setkání turistů Středočeské oblasti KČT, Tenisový klub MH a jeho výjezd do partnerského města Erzhausenu, Divadelní spolek Tyl MH nebo spolek Zdejší podnikavá parta Vavřínc, který uvedl v kostele sv. Jakuba Mozartovo Requiem. Navýšena byla také dotace pro KLUB Mn. Hradiště s.r.o. kvůli růstu nákladů na energie a mzdy. Celkem bylo rozděleno 265 tisíc korun.

SCHODEK 30 MILIONŮ A CELKEM 100 MILIONŮ NA ÚČTECH

Zastupitelstvo v listopadu schválilo rozpočtové opatření – díky přiznaným dotacím navýšilo své příjmy o 33 milionů korun, zároveň snížilo výdaje o 1,2 milionu, čímž se letošní schodek rozpočtu snížil na celkových 30 milionů ke konci roku. Zůstatek finančních prostředků města by se na konci roku měl blížít 100 milionům.

VYHLÁŠKA REGULUJÍCÍ PYROTECHNIKU ZŮSTÁVÁ BEZE ZMĚN

Komise rady, rada města a posléze zastupitelstvo se zabývaly návrhem na zpřísnění OZV o regulaci pyrotechniky. Na základě rešerše situace v jiných městech a následné debaty se zastupitelé rozhodli do platného znění vyhlášky nezasahovat.

CHARAKTER BUDOVY PRODRAŽUJE REKONSTRUKCI

Na Oddělení následné péče (dříve LDN) v Turnovské ulici probíhá rekonstrukce společných koupelen. Z původních 2,3 milionu korun se náklady vyšplhaly na 2,7 milionů korun, rada tak s dodavatelem uzavřela dohodu smlouvy. Za růst nákladů mohla zjištění učiněná během rekonstrukce, kdy se reálný stav historické budovy odlišoval od projektu. Navzdory dílčím komplikacím rekonstrukce úspěšně pokračuje, ve druhém patře je hotovo a práce nyní pokračují v prvním patře.

SPOLEČNÝ ŠKOLSKÝ OBVOD S BŘEZINOU NEBUDE

Obec Březina se na Mnichovo Hradiště opakovaně obrací s žádostí o vytvoření společného školského obvodu. V případě uzavření smlouvy by rodiče z Březiny mohli své potomky přihlašovat do mnichovohradištských škol, což zastupitelé za současnou situaci odmítají. Názor by mohli změnit po rozšíření školských kapacit, k nimž však bude v příštích letech docházet jen pomalu.

Mnichovo Hradiště uctilo výročí 28. října 1918

Připomínka 105. výročí vyhlášení samostatné Československé republiky započala 28. října 2023 úderem poledne. Z městského rozhlasu hrála státní hymna a během odpoledne se následně uskutečnilo několik pietních aktů.

Připomínka našeho nejvýznamnějšího státního svátku proběhla ve Veselém u busty Tomáše Garrigua Masaryka, na městském hřbitově u hrobu legionáře Antonína Havelky a ve 14 hodin u Pomníku obětem bojů za svobodu v parku u mnichovohradištského nádraží.

Za tónů husitského chorálu Ktož jsú boží bojovníci zapálili skauti řecké ohně, následně ze zvuků slavnostní intrády nastoupili vlajkonoši



se státní vlajkou České republiky a Slovenské republiky. Starosta Jiří Plíhal ve svém projevu připomněl často opomíjenou skutečnost, že

Československá republika nebyla pouze společným státem Čechů a Slováků, nýbrž státem mnoha dalších národnostních menšin včetně

početných menšin Němců a Maďarů. Rovněž vyzdvihl všechny, kteří dnes v zájmu republiky a jejích občanů potlačují svá vlastní ega, a vyzval k oslavě těch, kteří to s Českou republikou myslí upřímně a dobře. Svou řeč zakončil výzvou: „Budme národ, který zná své dějiny a je schopen se z nich poučit. Nezapomínejme bývalých hrdinů, jak těch, kterým stavíme pomníky, tak těch malých hrdinů v každé obci, kteří mladou republiku uvedli v život.“ Představitelé města a zástupci místních spolků následně položili u pomníku květiny.

Sváteční den završilo podvečerní nasvícení radnice v národních barvách.

Martin Weiss

Z ulic zmizely čtyři vraky, další je budou následovat

V posledních týdnech se podařilo z mnichovohradištských ulic odstranit celkem čtyři autovraky. Ve třech případech díky úspěšnému kontaktování majitelů, v jednom případě po uplynutí zákonné lhůty. Toto se ovšem stalo na náklady města. Další vraky městská policie předala k dořešení ve správním řízení. Za jak dlouho z ulic zmizí i ty?

Za vrak lze považovat automobil, pokud splňuje některé z následujících kritérií: má déle než šest měsíců propadlou technickou kontrolu, je bez registračních značek a nebo mu chybí podstatná část. Automo-

bil, pokud ze strany majitele neprijde žádná reakce, je případ postoupen silničnímu správnímu úřadu, který může po šesti měsících rozhodnout o odstranění vozidla. Po uplynutí lhůty a vydání rozhodnutí může město vrak nechat na své náklady odtáhnout a předat k likvidaci, případně jej prodat.

„Městská policie vraky dokumentuje a předává k dořešení průběžně. Jedná se ovšem o běh na dlouhou trať. V příštích měsících nám ale budou končit lhůty pro několik dalších již řešených vozů, takže očekáváme, že z veřejných prostranství zmizí brzy další kusy. V ideálním případě se zpráva rozkřikne a majitelé tyto vozy sami odstraní,“ komentuje Petr Kožený, velitel městské policie. (wes)

Dobrovolníci vysadili dvě stovky ovocných stromů

V listopadu proběhly v okolí města dvě velké výsadby ovocných stromů. První se uskutečnila 1. listopadu na lhotickém katastru nedaleko Bosně v místech historického spojení Lhotic a Bud. Šlo o 95 jabloní, slivoní a třešní. Další společné výsadby se 11. listopadu zúčastnilo pět desítek dobrovolníků, kteří mezi Lhoticemi

a Bosní vysadili dalších 92 slivoní, jabloní a hrušní. Poslední letošní výsadbou, k níž je veřejnost přizvána, bude ta u cesty mezi Dobrou Vodou a Horkou. V sobotu 2. prosince vysadí dobrovolníci 35 třešní, které doplní dožívající alej. Tyto stromy budou vysazeny díky grantovému programu ŠKODA Stromky. (wes)



Zámeckou zed' lemuje dvacítká jabloní

Neprospívající okrasné jabloně v ulici Za Zámeckou zdí byly předmětem jednání mezi městem, Národním památkovým ústavem a odborem výstavby a územního plánování městského úřadu již v roce 2018. Nyní bylo dosaženo shody na tom, že zbývajících deset nevzhledných stromků bude odstraněno a nahrazeno novou výsadbou. Ohradní zed' zámeckého areálu od listopadu lemuje 20 jabloní tradičních odrůd, na které mezi zámeckou zdí a návštěvníckým parkovištěm navazuje ještě pětice hlohů. Zakázku realizovala firma Agropark servis s.r.o. O nově vysazené dřeviny bude pečovat správce městské zeleně. (wes)

Ověřte si komunikaci s finančním úřadem

Finanční správa ČR k 15. listopadu zneprístupnila datové schránky 77 svých územních pracovišť, jejichž provoz byl letos ukončen. Mezi nimi je rovněž mnichovohradištský finanční úřad. Končí tak přechodné období, ve kterém bylo možné realizovat podání i posláním na adresu zrušených pracovišť. Od středy 15. listopadu nejsou již datové schránky zrušených pracovišť dostupné, ale ani dohledatelné podle ID. Veřejnost by si měla nyní ověřit, zda komunikuje s finančním úřadem prostřednictvím správné datové schránky. Na webu finanční správy je u zrušených pracovišť uvedeno, které pracoviště převzalo jeho agendu. (wes)

Meloun pro Hradiště se vrací, rozhodněte opět o úpravách veřejného prostoru

Chybí vám v ulicích květinové záhony? Stromy? Rádi byste měli zázemí pro konkrétní sportovní aktivitu, které tu zatím chybí? Vadí vám každodenní pohled na nějaké nevzhledné zákoutí? Anebo podle vás ve městě třeba chybí zajímavý prvek, který jste viděli jinde? Pokud máte chuť obětovat svému záměru trochu času, vaše úsilí může být korunováno úspěchem.

První ročník Melounu pro Hradiště, tedy projektu participativního rozpočtu města, proběhl v roce 2021. Z původních 34 návrhů jich postoupilo do fáze hlasování 21 a celkem tři projekty byly rozpracovány a realizovány. Zatímco pěší cesta na Vostrov a inline dráha v areálu dopravního hřiště byly dokončeny, revitalizace parku obklopujícího kašnu pod zámekou zdí se v listopadu dočká dokončení první etapy. Realizace úspěšných projektů z prvního ročníku přinesla cenné zkušenosti, jež se letos promítnou do praxe.

„Předně je třeba říci, že Hradiš-

ťáci přišli s celou řadou výborných nápadů, z nichž se v různé podobě podařilo realizovat více než jen ty vítězné, o nichž rozhodla veřejnost. Některé drobnější projekty byly například zařazeny do investičního plánu města,“ shrnuje starosta Jiří Plíhal. První Meloun tak jednak posloužil jako bohatý zdroj inspirace jak nakládat s veřejným prostorem a přispěl k jeho rozvoji, zároveň však naznačil možné komplikace.

Zahájení úprav okolí kašny v podzámčí pozdržela skutečnost, že kašna je památkově chráněným objektem. To zásadně ovlivnilo projektovní práce. Projekt rovněž ukázal, jak výrazně mohou narůst náklady konkrétní investiční akce. Vzhledem k tomu, že město se rozhodlo lokalitu vyřešit „z gruntu“, z původně očekávaných 300 tisíc, s nimiž ope- roval návrh, vystoupaly náklady na desetinásobek a práce musely být rozděleny do etap.

„V aktuálním ročníku se budeme snažit přimět autory návrhů, aby

brali více v potaz skutečné náklady, realizovatelnost nebo otázku vlastnictví pozemků. Tímto způsobem veřejnosti zároveň přiblížíme, v jakých mantinelech se jako město při plánování různých projektů musíme držet,“ dodává Plíhal.

Projekty přihlášené do letošního ročníku by v ideálním stavu měly být promyšlenější. Jejich autoři by měli brát v úvahu, že realizovat je možné úpravami pouze na pozemcích v majetku města, případně na jiných pozemcích, kde k tomu dá majitel písemný souhlas. A koneckonců, nemusí se jednat o velké projekty, klidně může jít o drobnosti.

A jak to bude tentokrát probíhat? Výzva je vyhlášena a přes formulář na webu www.melounprohradiste.cz je již možné posílat návrhy. Veškeré otázky spojené s připravovanými návrhy zodpoví koordinátoři Martin Weiss a Ondřej Šindelář v rámci neformálního setkání, na které pozvou 4. ledna od 17 hodin do Káfé Ořech. V lednu pak budou v rámci

pravidelných konzultačních hodin k dispozici vždy v pondělí mezi 15. a 17. hodinou na radnici v kanceláři č. 6. Obrátit se na ně můžete i e-mailem (meloun@mnhradiste.cz).

Každý návrh by měl obsahovat název a stručné shrnutí projektu, jméno navrhovatele, zdůvodnění návrhu, detailní popis a odhadované náklady. Příjem návrhů bude ukončen k 31. lednu 2024. Koordinátoři budou mezitím s navrhovateli v kontaktu a případně jim budou nápomocni při finalizování návrhů. Poté se s projekty seznámí odbor investic městského úřadu a posoudí je. Hlasování o návrzích bude probíhat na přelomu května a června, a to opět elektronicky. Organizátoři však hodlají více zapojit školy a nabídnout možnost aktivní účasti na hlasování rovněž seniorům, kteří si tolik nerozumí s výpočetní technikou.

Martin Weiss

Revitalizace židovského hřbitova je takřka hotová

Hlavní část úprav bývalého židovského hřbitova byla v listopadu dokončena. Projdete se tu po nově vydlážděných chodnících, hranice pietního místa vymezují symbolické pískovcové zídky a kovové mezníky zasazené do dlažby, v záhonech ko-

ření nová zeleň a k odpočinku vybízejí tři masivní dřevěné lavice. Zbývá už jen počkat na osazení informačních tabel do vkusných kovových panelů a těšit se na nový pomník, který by měl být realizován v příštím roce. **(wes)**



Od ledna začínáme jezdit Autobusem do bazénu

Vzpomínáte si na bezplatné svozy do bazénu, které město organizovalo naposledy v roce 2020? Akce Autobusem do bazénu se nyní vrací a v období od ledna do března 2024 nabídne celkem 13 termínů.

Zatímco v minulých ročnících byl cílem autobusu vždy mladoboleslavský aquapark na Štěpánce, tentokrát se budou střídát bazény dva. Mladá Boleslav totiž vzhledem k nedostačující kapacitě rekonstruuje starší bazén v sokolovně v Palackého ulici, který nyní nabízí kultivované prostředí pro kondiční plavání. Za dalšími vodními atrakcemi však zájemci budou muset vyrážet na Štěpánku.

Od ledna do března pojedou bezplatný autobus celkem třináctkrát, a to vždy jednou týdně. Střídat se přitom budou pondělky (odjezd z MH v 15:30, návrat v 18:30) a pátky (odjezd v 9:30, návrat v 12:30), přičemž pondělí patří cestám do bazénu v sokolovně, pátky pak koupání v aquaparku na Štěpánce. První jízda je naplánovaná na pátek 5.

Termíny	
pátek 5. ledna 9:30 – 12:30	pondělí 8. ledna 15:30 – 18:30
pátek 19. ledna 9:30 – 12:30	pondělí 22. ledna 15:30 – 18:30
pátek 2. února 9:30 – 12:30	pondělí 5. února 15:30 – 18:30
pátek 16. února 9:30 – 12:30	pondělí 19. února 15:30 – 18:30
pátek 1. března 9:30 – 12:30	pondělí 4. března 15:30 – 18:30
pátek 15. března 9:30 – 12:30	pondělí 18. března 15:30 – 18:30
pátek 29. března 9:30 – 12:30	

ledna 2024. Výčet termínů naleznete v infoboxu.

Princip akce zůstává beze změn. Autobus plavce vždy vyzvedne v Mnichově Hradišti na náměstí a na dopravním terminálu (konkrétní nástupišť se dozvíte na plakátě) a po hodině a půl v bazénu je dopraví nazpět. Členové výpravy budou mít opět nárok na 10procentní slevu ze vstupného. **(wes)**

Cesta na Horku bude do Vánoc otevřená

Po usazení lávky nad dálnici ope- rovala stavební firma BREX minulý měsíc zejména na úpatí Horky, kde realizovala terénní úpravy a připravovala napojení lávky na stávající cesty na Horce. Ve svahu postupně vznikaly terasy armované zeminy a na sklonku měsíce mělo být propojení hotové. Deštivé počasí však s termínem dokončení zahýbalo. Jistou roli sehrálo i opožděné povolení záboru části dálnice, které ŘSD vydalo ještě před zahájením stavby oproti předpokládanému termínu s šestitýdenním zpožděním.



Lávka se do Vánoc nakonec otevře a bude ji možné přejít v rámci předběžného užívání, slavnostní otevření však proběhne až se zahájením nové sezóny na jaře – aby zakončení velké investiční akce bylo

skutečně se vši parádou a ne utopené v blátě. Cesta alej i některé další úseky na Horce budou letos provizorně zpěvněny štěrkem, definitivního povrchu se cesty dočkají v prvních měsících příštího roku. **(wes)**

Nejčastější otázky ohledně lávky na Horku se týkají cest a napojení

Bude na silnici II/268, která kříží spodní část Husovy aleje, přechod? Lze doporučit nějaký okruh vedoucí přes lávku? Jak má lávka město propojit s Českým rájem? A jaké úpravy cest v okolí lávky město plánuje? Na tyto skutečnosti se ptáte v souvislosti s lávkou nejčastěji...

Doporučovanou trasou, po níž se z města dostanete na Horku, je spojnice mezi Nákladní ulicí a alejí vedoucí podél Veselky. Je sice trochu delší, ale zato maximálně bezpečná – zcela se vyhne-

te automobilům na frekventovaném silničním tahu. Město letos cestu nechalo vyspravit a na jaro plánuje realizaci nového povrchu. Na silnici II/268 není možné udělat ani omezení rychlosti ani přechod pro chodce (nejde o intravilán obce).

V letošním roce bude provizorně upravena stezka vedoucí Husovou alejí a některé části navazující spojnice mezi lávkou a Dobrou Vodou, na jaře budou povrchy dokončeny.

Jako tip na turistický okruh vedoucí po lávce se nabízí cesta z města na Horku, kolem Dobré

Vody na Lhotice, do Veselé a kolem pískovny a ptyrovského jezu do Hradiště. Půjde zhruba o 12 kilometrů.

Vedení města nyní iniciuje jednání se zemědělci ohledně vytvoření nové stezky v poli jižně od Dobré Vody, která by vedla remíz- kem do Bosně. Jednak by se tak obnovila trasa, po níž dříve vedla Zlatá stezka Českého ráje, jednak by tak vzniklo pohodlné napojení na Kněžmost a dále do Českého ráje. Za současného stavu se turisté silnicím vyhnout nemohou.

Ukončení ordinace zubního lékaře

Ordinace zubní lékařky MUDr. Mi- chaely Pelantové oznamuje, že od 1. ledna 2024 bude tato ordinace uzavřena. **(wes)**

Na Habeši by mělo být hotovo v dubnu

V průběhu října se začala psát další kapitola úprav lokality Na Habeši, která by měla finišovat na jaře příštího roku. Z výběrového řízení vyšla v září vítězná společnost Stavotrans, která má v letošním roce realizovat úpravy ulic Boženy Němcové a Komenského a po novém roce by měla dokončit napojení ulic Husova a Boženy Němcové na Turnovskou ulici. Místní se tak konečně dočkají chodníků, parkovacích míst, ale také nové zeleně včetně vzrostlých stromů. **(oi)**

Koledy, flašinet i ABBA. Letošní vánoční jarmark kombinuje tradice a současnost

Vánoční jarmark

Mnichovo Hradiště

Program:

9:00	Úvodní slovo starosty města
9:05	Mikulášská pohádka – MŠ Jaselská
10:00	Tanec sněhových vloček – MŠ Mirová
10:45	Vánoční koledy – ZŠ Sokolovská
11:30	Kapela GMMH – Gymnázium Mníchovo Hradiště
12:20	Mackie Messer Klezmer Band
13:40	Lipo
15:05	Funk Corporation
16:30	ABBA World Revival

Doprovodný program po celý den:

bohatý sortiment vánočního zboží | Masarykovo náměstí
prodejní výstava | Dům dětí a mládeže, Mirová ulice
prodej buchet a jídel ve školní jídelně | Mirová ulice
merch LIAZ včetně modelu Dakar | Masarykovo náměstí
prodej vánočních hrnečků s motivem města | Masarykovo náměstí
drátění, svička, provazník a flašinetář | Masarykovo náměstí
malování ručně vyráběných ozdob | Masarykovo náměstí

KLUB se letos při přípravě vánočního jarmarku překonal. Sobota 9. prosince tak nabídne kombinaci sta- rých českých tradic, osmdesátkovou nostalgii i současné muzikanty.

Víte, co obnášela práce drátní- ka, svičkaře nebo provazníka? Jaký repertoár mívá flašinetář? Nebo čím se malují skleněné vánoční ozdoby? Na jarmarku se budete mít možnost podívat pod ruce mistrům těchto řemesel a jejich práci si vyzkoušet.

Základem jarmarku je stánkový prodej. Prodejních míst bude přes 60 a jednotliví prodejci byli vybíráni tak, aby se určitý druh zboží neo- pakoval a aby sortiment odpovídal předvánočnímu charakteru akce. Klasické stánky doplní prodej vánoč- ních hrnků, tentokrát s motivem části náměstí před poštou, a také stánek s atraktivními suvenýry se znakem LIAZu. Doporučujeme rovněž pro- dejní výstavu v režii Domu dětí a mládeže v Mirové ulici.

Co se týče programu na podiu, vystoupí školy i školky, Mackie Me- sser Klezmer Band, rapper a písnič- kář Lipo, funky kapela Funk Corpo- ration nebo vynikající ABBA World Revival. **(wes)**

NÁBYTEK HONZA

BYTOVÝ NÁBYTEK
ZDRAVÉ SPANÍ

AKCE POSTEL bez DPH

ul.I.Olbrachta 426
Mnichovo Hradiště
tel.326 771 027

pouze na prodejně
Nábytku Honza

ESHOP – www.nabytek-honza.cz

9. 12. 2023 od 9:00 hod., Masarykovo náměstí
www.mnhradiste.cz/advent

Klub nabízí tipy na vánoční dárky!

Nevíte si rady s dárky? Před Vánoci jsme spustili předprodej vstupenek na pořady, které připravujeme na příští rok. A je z čeho vybírat.

V lednu bakovský divadelní soubor Tyl přijede zahrát svou novou hru Zamilovaný velvyslanec – komedii, která je bláznivá a kde vyniknou především situace a gagy. A komediální herectví všech zúčastněných.

V únoru se za dětmi do Hradiště vrátí oblíbený soubor Loudadlo s představením Na kouzelném paloučku a jako vždy se objeví i kamarádi Jů a Hele.

V březnu vás zveme Na slovičko s Jiřinou Bohdalovou, která se podělí o své zážitky ze své dlouholeté umělecké činnosti, zavzpomíná na své filmové role, zážitky, kolegy a kamarády. Program večera kromě moderátora Jiřího Vanička spoluvytvářejí svými dotazy i sami diváci, takže se budou moci dozvědět mnoho zajímavého ze života umělkyně.

V dubnu se potom můžete těšit na Zdeňka Izera a jeho nový pořad Vyndavací zas tam dací, ve kterém se diváci budou moci setkat s jeho nezapomenutelným humorem. Jako vždy přijdou na řadu oblíbené zábavné scénky, parodie, mnoho skvělých vtipů. Vystoupení bude opět obohaceno videoprojekcemi, nejružnějšími zábavnými kostýmy, převleky a světelnými efekty.

No, a pokud si nejste jisti, vždy můžete dilema vyřešit dárkovým poukazem do divadla, částka je zcela na vás. Obdarovaný si tak může vybrat, na které pořady poukaz využije.



A co nabídneme v prosinci?

Hned druhého v sobotu čeká děti (a rodiče) pohádka O princezně, Lucíašovi a makových buchtách. Vypráví o princezně Albertině, která by se ráda vdávala, o čertovi Lucíašovi, vrchním správcí pekelného nepořádku, který si hledá nevěstu, a o tom, co se všechno stane, když se spolu setkají. Zvítězí peklo, anebo láska?

Den na to, v neděli 3. prosince, po rozsvícení vánočního stromku na náměstí, se bude v divadle konat Vánoční koncert Tomáš Vaněk a hosté. Tento zpěvák a herec známý z mnoha hlavních rolí světových muzikálů jako Fantom opery, Čarodějka, Ples upírů a dalších vyrazí už tradičně o Vánocích na koncertní tour. Tomáše doprovodí tradičně na piano skvělá Kristina Brachtlová. Jako host vystoupí dětský pěvecký sbor ZŠ Kosmonosy. Repertoár tvoří populární vánoční a muzikálové písně i tradič-



ní koledy, které jistě budete znát a naladí vás spolehlivě na nejkrásnější svátky v roce.

Ve čtvrtek 7. prosince jsme pro vás připravili krásný Adventní koncert Viléma Veverky a jeho TRIAplus. „My own Way“ je jeden z neoriginálnějších hudebních projektů, jaký na české scéně kdy byl. Multižánrová fúze sólo hoboje a jazzového tria společně se „stand-up“ elementem Viléma Veverky, který počítá dokonce s interakcí ze strany diváků. Koncert nabídne reflexi fenomenálního jazzmana Chicka Coreye, to vše doplněné o hudbu takových hudebních veličin, jakými byli Ennio Morricone, Ástor Piazzolla či Leonard Bernstein, spolu s hudbou z autorské dílny Martina Hyblera, osobního skladatele Viléma Veverky. A protože se jedná o adventní koncert, nebudou chybět ani skladby s vánoční tematikou. Tohle bude

úžasný zážitek!

V úterý 12. prosince opět přivítáme travesti skupinu Techtle Mechtle s jejich Vánoční show. Pánové Lukáš, Martin, Saša a Nikolas se svou taneční posádkou Jarkem, Sayem, Štěpánem a Danem to pořádně rozbalí a naladí tak diváky na nadcházející Vánoce.

Den nato, 13. prosince, uvedeme hru Ráno poté, kterou jsme původně měli uvést v říjnu. Příběh Toma, který se ráno probudí vedle neznámé dívky a než se stačí rozkoukat, seznámí se s její výstřední, ale přitom milující matkou a bratrem, se může jevit neuvěřitelně až šíleně, když se nad ním ale zamyslíme, z hlediska vztahů a emocí je vlastně velmi pochopitelný. Čtveřice postav je i přes všudypřítomnou komediální nadsázku velmi lidskou a veskrze sympatickou partou, jen musíte coby diváci odhodit konvence a přehodnotit některé stereotypy. Hrají: Michaela Tomešová, Vojtěch Vodochodský, Lucie Zedníčková, Zdeněk Rohlíček a Pavel Dvořák.

A maraton završí 14. prosince představení Nikdy není pozdě. Komédie vypráví příběh dvou lidí, jejichž životní cesty se v průběhu dlouhých desetiletí sice několikrát protnou, ale pokaždé se zase vydají jiným směrem. Až dojde k jednomu osudovému setkání... Jana Paulová a Václav Vydra se v tomto příběhu objeví dohromady v šesti rolích!

**Barbora Balejová,
KLUB Mn. Hradiště s.r.o.**

Přijďte na Silvestra do kina a užijte si novou komedii

Navštivte v poslední den roku naše kino a společně si užijte film Jedeme na teambuilding! Jde o bláznivou českou komedii o jednom firemním výjezdním zasedání, kde se mají upevňovat neformální mezilidské vztahy členů pracovního kolektivu – jistě si umíte představit, co tento oficiální výklad pojmu „teambuilding“ v praxi znamená... Bude tu panovat velmi uvolněná zábava a uvolněné mravy, ale také týmovou soutěž mezi čtyřmi podnikovými

pobočkami. Která prohraje, bude zrušena... V hlavních rolích Jakub Prachař, Vojta Kotek, Anna Polívková a další známí herci.

Promítat začneme v 16:30 hodin. Přijďte ale dřív, abyste si mohli v klidu vychutnat sklenku šampaňského, které vám v kině nabídneme. Kino bude otevřeno již v 15:30 hodin. Těšíme se na vás!

**Marcela Jindřišková,
Kino Mnichovo Hradiště**

Suvenýry s logem LIAZ pořídíte i na e-shopu

Trička, püllitry, vlaječky, klíčenky, samolepky, puzzle, propisky, vonička či bloky ze znakem LIAZu jsou opět na skladě. KLUB Mn. Hradiště s.r.o. zajistil pro velký zájem do výroby suvenýrů s tematikou již neexistujícího výrobce nákladních automobilů, jehož závod fungoval 50 let v Mnichově Hradišti, a v předvánočním čase toto zboží může opět nabídnout. V omezeném množství lze zakoupit i poslední volné kusy modelu dakarského závodního speciálu v barvách

leteošní akce 70 let LIAZu v Mnichově Hradišti.

Zboží bude k dispozici 9. prosince ve stánku KLUBu v rámci vánočního jarmarku, následně bude doprodej probíhat v infocentru. Od 3. ledna 2024 bude spuštěn již dříve avizovaný e-shop, který bude mít v nabídce vše výše uvedené, a to s možností platby kartou, zasláním na adresu či vyzvednutím v infocentru.

Martin Weiss

Předvánoční téma Galerie Konírna: šperk a obrazy

Autor šperků a obrazů Tomáš Holub, který od začátku prosince vystavuje v Galerii Konírna ZUŠ Mnichovo Hradiště, pochází z Prahy a nyní žije v Bělé pod Bezdězem. Věnuje se výrobě šperků a výtvarné činnosti. Ve své tvorbě propojuje design, řemeslo a umění do jednoho uměleckého vyjádření. V každém vyrobeném kousku šperku i v každém obraze by podle něj měl být kus poutivého řemesla, pár kapek potu a vnitřního trápení, skrze které absorbuje energii, kterou si pak nese. A také design, jako prvek čistoty, ukotvený v současnosti poskytující náhled do budoucnosti.

Kariéru šperkaře začal Tomáš v roce 2012. Předtím se dlouhá léta věnoval designu, zejména interiérovému a produktovému. V průběhu let přicházelo do styku s rozličnými technologiemi a materiály, se kterými následně experimentoval ve šperkařství.

První kolekce vyráběl z hliníkových profilů, které barevně eloxoval. „Po mých eloxovaných minimalistických špercích je stále poptávka a já musím lidem pořád vysvětlovat,



že už je nevytrámím, že už jsem se posunul dál,“ říká autor. Ve skutečnosti už asi čtvrtý rok prací s hliníkem výrazně omezuje a postupně se přiklání ke zpracování drahých kovů, zejména stříbra. „Stříbro jsem si zamiloval, a s ním klasické zlatnické techniky. Složitější je to v tom, že u nás pro práci s drahými kovy potřebujete licenci.“ Právě to autora vedlo k tomu, že vystudoval design šperku na Katedře designu a umění Západočeské univerzity v Plzni.

Šperky vyrábí v menších tematických kolekcích. „Kdybych měl

popsat, co se slovy popsat nedá, co se musí vidět, pak by mé šperky levitovaly někde mezi výrazy, jako je čistota, lehkost, nadčasovost, vizionářství, design, extravagance. Miluji, když je šperk výrazný a když se ženy nebojí a dovedou takové šperky s hrstí a sebevědomím vynést. Vždyť o to sebevyjádření právě přeci jde. Šperk o vás něco vypovídá a dotváří vaši osobnost.“

Některé šperky autora bude možné zakoupit ve středu 13. prosince mezi 16. a 17. hodinou v Galerii Konírna přímo z rukou autora.

Výtvarné umění představovalo pro Tomáše od mládí relax a koníček, který se v čase krásně samovolně proměnil v pevnou součást jeho umělecké integrity. Obrazy vytváří vlastní, léty cizelovanou technikou, která představuje kombinaci starých štukatérských postupů a klasické malby. Jedná se zpravidla o strukturální abstrakce. Táhne k čistému zklidňujícímu projevu a většinou pracuje s omezenou neutrální paletou barev. Tematicky se věnuje zejména zobrazování prostých přírodních jevů a detailů krajiny měnící

se vlivem času. Uplatňuje principy Wabi-Sabi.

Občas uteče ke grafice, kde si zamiloval techniku monotypu pro její abstraktní povahu. A také ho velmi baví lepit koláže ze starých módních časopisů, takže i recyklace se dostane ke slovu.

Tomáš Holub vystavuje alespoň jednou ročně, také se pravidelně účastňuje přehlídek designu, jako je Prague Design Week nebo Czech-DesignWeek. Několikrát se zúčastnil i soutěžních přehlídek šperku v Evropě, například Silver Festival Legnica (Polsko), Venice Design Week (Itálie) Blickfang Videň (Rakousko) a Romanian Jewellery Week (Rumunsko).

Výstava v Mnichově Hradišti začala slavnostní vernisáží ve středu 29. listopadu a potrvá do 6. ledna 2024. Můžete ji navštívit vždy ve středu v čase 15-17 hodin a v sobotu mezi 9. a 11. hodinou, nebo po domluvě na čísle 606 858 110. Mezi Vánoci a Novým rokem pouze po domluvě.

**Eva Ševců,
ZUŠ Mnichovo Hradiště**

Kino: české premiéry i divadelní Louskáček

V prosinci vás v kině čeká mnoho novinek. Těšte se na dlouho očekávané a několikrát odložené pokračování pohádky Juraje Jakubiska Perinbaba a dva světy. Slovenský režisér natočil první díl již v roce 1985 podle předlohy bratří Grimmů a do role kouzelné babičky, která řídí počasí na zemi, obsadil italskou herečku Giuliettu Masinovou. Druhý díl dokončil v roce 2021, jeho premiéru však posunul covid. Juraj Jakubisko však letos v únoru zemřel a uvedení svého posledního filmu do kin se již nedočkal...

Nový český film Tancuj, Matyldo je smutnou komedií o soužití introvertního syna s extrovertní matkou, trpící navíc Alzheimerovou chorobou. V hlavních rolích uvidíte Karla Rodena a Reginu Rázlovou. Mezi vánočními svátky uvedeme předpremiéru slovenské hořké komedie připomínající Pelišky s názvem A máme, co jsme chtěli. Film se odehrává poslední den roku 1992, pár hodin před rozdělením Československa. Na další komedii, Jedeme na teambuilding, vás pozveme na Silvestra, bude to naprostá novinka a věříme, že se vám bude líbit!

Pro mladé a menší diváky uvedeme pokračování Aquamana s názvem Aquaman a ztracené království. Film Wonka je o mladém Willym Wonkovi, kterého znáte z filmu Karlík a továrna na čokoládu, kde byl jejím majitelem. Tento pohádkový příběh ukazuje jeho mládí, začátky jeho čokoládového vynalézání a seznámení s malými Umpa-Lumpy. Animovaný snímek Přání je inspirovaný přáními, jež lidé po věky vyslovují, když vidí padat hvězdy. Moudrá a laskavá dívka Asha vysloví tak mocné přání, že jedna z hvězd sestoupí z nebe, aby jí ho splnila.

Na první adventní neděli 3. prosince připadá tradičně podvečerní rozsvícení vánočního stromu na Masarykově náměstí a my vám tedy nabídneme film Přání již dopoledne od 10 hodin.

Určitě nevynechte dva artové snímky. Prvním z nich je rakousko-německý film Alma a Oskar, životopisný příběh lásky malíře Oskara Kokoschky a jeho modelky Almy Mahlerové. Dalším je také historické životopisné drama, tentokrát o malíři ze 17. století, Caravaggiuův stín. Caravaggio byl geniální umělec a mistr šerosvitu, ale také nezkrotný rebel překračující tehdejší normy a milovník žen, neustále bojující s církví a zákony. Pro ty, kdo nestihli minulý měsíc přijít na výborné filmy Bratři, Její tělo či Jeanne du Barry – králova milénka, uvádíme je v repríze.

Po dlouhé době nabízíme také záznam představení vážné hudby. Jde o nejnovější zpracování Čajkovského baletu Louskáček z londýnské Královské opery, který uvedeme krátce před Vánocemi, v pátek 22. prosince.

V rámci střeďních dopoledních projekcí vám nabídneme české filmy Úsvit a Bratři.

Ještě upozorňujeme na změny provozu kina o vánočních svátcích – poslední projekce před svátky bude v pátek 22. prosince a pak pokračujeme ve středu 27. prosince již nepřetržitě až do neděle 31. prosince.

Přejeme vám klidný advent, děkujeme vám za celoroční přízeň našemu kinu a těšíme se na vás i v roce příštím!

**Marcela Jindřišková,
Kino Mnichovo Hradiště**



Prosincové procházky městem ožíví adventní hra

Touláte se rádi v době adventu městem? Anebo si naopak v předvánočním shonu horko těžko hledáte čas na procházku? Pro oba (a jistě i další) případy je tu naše adventní hra. Oč jde? Hra funguje na principu adventního kalendáře, kdy se každý den od 1. do 24. prosince ve městě rozsvítí jedno konkrétní okno. To poměrně snadno najdete podle instruk-

cí v brožurce k akci. Cílem není sbírat body a hrát o vítězství, ale najít si každý den důvod k malé kouzelné procházce po městě. Brožurka bude těsně před adventem k dispozici v knihovně, infocentru, u Farmářky nebo u Holky s buchtou, můžete si ji také stáhnout na webu města.

Kristýna Motlová

Zastavte se pro Budovce do kapsy

Rok 2024 bude rokem přestupným, a tak Městské informační centrum Mnichovo Hradiště, stejně jako v roce 2020, vydalo pro lepší orientaci kapesní kalendářiky, tentokrát se sochou Václava Budovce z Budova. Stavět se pro ně můžete od pondělí do soboty v době, kdy má MIC otevřeno. Kalendáře jsou zdarma. (th)



Od adventu ke Třem králům

Mnichovo Hradiště 2023/2024

28. 11. | 17:00 | Městské divadlo
Vánoční cirkus

30. 11. | 19:00 | Městské divadlo
Tanec po strunách

1. 12. – 6. 1. | 7:00 – 16:00
Sala terrena, zámecká zahrada
Dřevěný betlém Františka Pešána

2. 12. | 15:00 | Městské divadlo
O princezně, Lucíášovi a makových
buchtách

3. 12. | 16:00 | Masarykovo nám.
Rozsvícení vánočního stromu

3. 12. | 18:00 | Kostel sv. Jakuba
1. adventní koncert: Česká mše
vánoční – Jakub Jan Ryba

3. 12. | 19:00 | Městské divadlo
Vánoční koncert Tomáš Vaněk
a hosté

5. 12. | 14:00 | Domov Modrý kámen
Vánoční koncert pěveckého sdružení
Matylda a Tylda z Liberce

5. 12. | 17:00 | Masarykovo nám.
Mikuláš

7. 12. | 19:00 | Městské divadlo
Adventní koncert Viléma Veverky
a jeho TRIAplus

8. 12. | 18:00 | Kostel sv. Jakuba
Vánoční koncert Zvonky ZUŠ
Mnichovo Hradiště

9. 12. | 9:00 – 17:00 | Masarykovo nám.
Vánoční jarmark

10. 12. | 17:00 – 19:00 | Pláž Na Kamínkách
Vypouštění lodiček Ježíškovi

10. 12. | 18:00 | Kostel sv. Jakuba
2. adventní koncert: Pásmo vánočních
zpěvů

12. 12. | 9:30 | Domov Modrý kámen
Vánoční kouzelná flétna – Petr Tomeček

12. 12. | 19:00 | Městské divadlo
Techtle Mechtle: Vánoční show

14. 12. | 19:00 | Městské divadlo
Nikdy není pozdě

17. 12. | 18:00 | Kostel sv. Jakuba
3. adventní koncert: Vánoční koncert

19. 12. | 18:00 | Komunitní centrum
Adventní večer – město seniorům

20. 12. | 14:00 | Domov Modrý kámen
Lucie Třešňáková zpívá písně
Ivety Bartošové

22. 12. | 17:00 – 19:00 | Fara
Betlémské světlo

22. – 23. 12. | 8:00 – 16:00
Sokolovská ulice
Vánoční prodej ryb

24. 12. | 17:00 a 24:00 | Kostel sv. Jakuba
Vánoční bohoslužba

24. 12. | 22:00 | Masarykovo nám.
Štědrovečerní zpívání

31. 12. | 16:30 | Městské kino
Silvestrovské promítání filmu Jedeme
na teambuilding se sklenkou sektu

7. 1. 2024 | 15:00
Masarykovo náměstí, farská zahrada
Tříkrálový průvod

10. 1. 2024 | 18:00 | Městské divadlo
Novoroční koncert ZUŠ

Změna programu vyhrazena!

www.mnhradiste.cz/advent



SKUPINA ČEZ
Partner rozsvícení
vánočního stromu

Klima v mnichovohradištských školách

Kvalitní školní klima je jedním z klíčových znaků dobré, efektivní školy. Každá škola má své specifické klima, které nevzniká samo o sobě, ale dlouhodobě se utváří (zjednodušeně jde o to, jak se žáci, učitelé a ostatní zaměstnanci školy ve škole cítí, jaké jsou mezilidské vztahy a vazby a zda existují obecně sdílené hodnoty, na jejichž základě se lidé ve škole chovají). Budování a z kvalitování klimatu školy je dlouhodobý a náročný proces, na který má zásadní vliv vedení školy.

Základní škola Sokolovská a

Základní škola Studentská se v roce 2022 zúčastnila pilotního dotazníkového šetření Klima škol v rámci projektu MAP Mnichovohradištsko. V následujícím roce se do šetření opět zapojily a přidala se k nim i Mateřská škola (odloučená pracoviště Mírová, Jaselská, Veselá).

Otázky z dotazníku cílily na rodiče, vyučující i samotné žáky. Po zpracování dotazníků došlo k vyhodnocení dat a následně diskuzi mezi jednotlivými školami a vedením města. Jsme velmi rádi, že jsme zahájili spolupráci, a to nejen

na zlepšování klimatu.

Právě z těchto důvodů bychom chtěli tuto akci každoročně opakovat a byli bychom rádi, kdyby se do ní zapojilo co nejvíce rodičů, učitelů a žáků.

O výsledcích šetření na Základní škole Sokolovská a Základní škole Studentská byli vyučující informováni na pedagogických radách, nebo mají výsledky k dispozici na interním disku školy. Rodiče budou informováni na třídních schůzkách a žáci skrze školní parlamenty. Pro mateřskou školu byly výsledky vy-

hodnocení spíše doplňující, jelikož si vypracovává vlastní šetření vždy v rámci nového školního vzdělávacího programu. Pro zpětnou vazbu využívá aplikaci Twigsee.

Výsledky hodnocení základních škol jsou taktéž zveřejněny na webových stránkách jednotlivých škol.

Děkujeme všem, kteří se již na dotazníkovém šetření podíleli, a budeme rádi, pokud se do něj zapojí i ostatní, kteří tak zatím neučinili.

**Martina Kestnerová,
Klára Karásková**

Předškoláci vyrazili do školy a trénovali grafomotoriku

Dvě akce na začátku listopadu byly v naší mateřské školce věnovány nejstarším dětem.

Nejprve to byla návštěva základní školy na náměstí. Děti se seznámily s prostředím školy a s tím, co je vlastně od září čeká. Paní učitelky pro ně měly připravený pěkný program. Nejprve se nám prvňáčci pochlubili tím, co vše už se ve škole naučili a jak umí číst. Paní učitelky našim dětem ukázaly grafomotorické cviky a jak správně pracovat s pastelkou. Po té se všechny děti pustily do vybarvování těla housenek, které

pak společně poskládaly. Školáci nám též předvedli, jak pracují na interaktivní tabuli. Naše děti se ne nechaly zahanbit a vyzkoušely si to také. V lavicích pak samostatně plnily drobné úkoly na dvojlistu, který dostaly. Děkujeme základní škole za milé přivítání i příjemně strávený čas! Ve škole se nám všem moc líbilo!

Další akcí byla ukázka grafomotoriky v naší mateřské škole určená rodičům nejstarších dětí. Každá třída pozvala rodiče na odpolední setkání, kde jejich děti předvedly, jak

uvolňovací cviky rukou děláme, jak správně držet tužku, štětec, nůžky i přbor. Paní učitelky rodičům vysvětlily význam grafomotoriky, důležitost správného úchopu i možná rizika při nesprávném držení. Děti nejprve cvičily, pak malovaly, kreslily i stříhaly. Rodiče tedy měli možnost vidět, co vše už děti zvládnou nebo na čem je třeba ještě zapracovat. Pro rodiče jsme nakopírovaly i různé materiály, například jak správně držet tužku, desatero pro rodiče prvňáčků, co vše by děti měly umět, než nastoupí do školy, jaká cvičení

pomohou k uvolnění ruky atd. Doufáme tedy, že pro rodiče a děti byla i tato akce přínosem.

A jaké akce byly pro všechny školkové děti? Tento měsíc nás provází pohádka: „Tři medvědi“, a tak hned na začátku listopadu k nám přijelo Divadlo Koloběžka s pohádkou „Co malí medvědi o podzimu nevědí“. Brzy si rovněž užijeme Medvědí den.

**Pavla Bešíková,
Mateřská škola Jaselská**



Gymnázium si revoluci připomnělo i spartakiádou



V pondělí 13. listopadu proběhl pod záštitou organizace Díky, že můžeme i na mnichovohradištském gymnázium již třetí ročník festivalu Samet na školách. Studenti si důležitost 17. listopadu připomněli zajímavým celodenním programem.

Na ranním slavnostním zahájení promluvil pamětník generální stávky zde v Mnichově Hradišti, pan Hörbe, k revoluční atmosféře také přispěla píseň Modlitba pro Martu od Marty Kubišové, kterou zazpívala studentka oktávy Magdaléna Milerová. Chlapecký tým odvážlivců

z druhého ročníku a oktávy zinscenoval synchronizované představení – spartakiádu.

Den pak studenti strávili libovolnými vzdělávacími workshopy na různá témata: ekologie, politika, sexuální násilí i jiné společenské problémy, které v současnosti hýbou světem, například lidské předsudky a stereotypy. Sametový festival se moc povedl a my doufáme, že se bude úspěšně konat i nadále.

**Alice Šmídová, studentka oktávy,
Gymnázium Mnichovo Hradiště**

V pekárně se v listopadu otevřela hernička pro děti

Součástí Pekárny Harmonie v jižní části náměstí je od 6. listopadu prostor pro děti. Zatímco rodiče si tu posedí u kávy či jiného občerstvení, děti mohou řídit v herně, kterou pomohli Hradišťáci vybavit. Iniciátorkou této

novinky je Iva Kabátková: „Za koutek vděčíme ochotě provozovatelů. Jedná se o první verzi. Dle návštěvnosti a potřeb budeme věci ladit. Hraček se sešlo více, a tak máme v plánu je občas obměňovat.“ (wes)

Ohlédnutí za dušičkovou party v Hněvousicích

Krásné podzimní počasí v sobotu 4. listopadu Hněvousicím přalo! Velká účast, skvělá nálada, DJ Venom a vůně buřtů podtrhly dušičkovohalloweenskou party. Skvělý kreativní program pro děti připravila sousedka Markéta Žďánská s týmem dobrovolníků. Speciální poděkování patří

sousedkám a sousedům: Dáše, Terece, Martinovi a Mirkovi s Milanem. Za podporu akce děkujeme městu! Věříme, že by nám v osadě, krom čarodějnic, mohla vzniknout další pěkná tradice.

**Petr Červinka,
Osadní výbor Hněvousice**



Podzimní výlety, drakiáda i dušičky v MŠ Mírová



Krásný teplý podzim využily všechny děti ze školky k podzimním výletům. Včelíčka a Motýlek se vydali hledat poklad na zříceninu hradu Valečov. Sluníčka s Jablíčky taktéž zavítali na toto kouzelné místo. Děti z Berušky a Hruštičky využily propršený den k návštěvě Leteckého muzea Metoděje Vlacha.

Paní učitelky z Jablíčka nachystaly pro děti „Drakiádu“, zábavné dopoledne plné soutěží na školní zahradě. Děti si zkusily například draka složit, nakrmit ho (hod na cíl) a skákat „panákodraka“. Nakonec se všichni s vyrobenými dráčky z igelitových pytlíků proběhli. Následující dny děti do školky nosily draky opravdové a několikrát jsme se pokusily je vypustit. Počasí moc nepřálo, ale občas nějaký vztlétl. Děti z Hruštičky si jedno odpoledne pro rodiče připravily stezku s dračími úkoly.

S jezečky, sovami a netopýry za námi dorazil pan Luboš z poděbradské záchrané stanice, aby nám ukázal zvířata, která v zařízení žijí. Dětem řekl různé zajímavosti a informace z života zvířat a děti poučil jak se chovat, pokud by našly nemocné nebo zraněné zvíře ve volné přírodě, a jak i ony mohou pomoci zvířátkům v jejich stanici.

Jedno podzimní dopoledne za

námi přijela paní Hamajdová s divadelním představením „Dobrodružství červíčka Pepíčka“. Do poutavého vystoupení zapojila hry na různé hudební nástroje, což bylo uchu lahodící a krásné.

Na konci října jsme ve školce oslavili keltský svátek Halloween a následně také památku všech zesnulých, „dušičky“. V rámci tématu se děti ze Včelíčky vypravily na místní hřbitov, kde pozorovaly podzimní výzdobu a lidi, kteří hroby uklízeli a zdobili. Aby nebylo vše tak smutné, ve Včelíčce se konala trochu radostnější halloweenská party. Děti přišly oblečené v různých kostýmech, čekalo je plno soutěží, občerstvení, tombola a také výprava s baterkami za strašidly do sklepa.

Na začátku listopadu nás čekala svatomartinská stezka. Děti měly za úkol okovat koníka, přiřadit svíčky do lampionků dle barev, složit tradiční pokrm a upéct rohlíčky. Skutečné svatomartinské rohlíčky pak pekly děti ve třídě Beruška a Hruštička.

Do Vánoc nás čekají adventní dílničky a vánoční besídky pro rodiče, mikulášská a vánoční nadílka a také vystoupení na vánočním jarmarku.

**Michaela Novotná,
Mateřská škola Mírová**

Listopad na ZŠ Studentská

Z kraje listopadu si samospráva 2. stupně naší základní školy připravila pro děti ze školní družiny z hlavní budovy halloweenskou akci. Nejprve měly děti za úkol najít odpovědi na 12 otázek. Kdo to zvládl, dočkal se sladké odměny. Takto posílení se mohli žáci vydat k dalším zastavením, kde na ně již čekaly dvojice ze samosprávy. Děti zde plnily všelijaké úkoly, nejvíce se jim líbilo stanoviště, kde dělaly různé cviky. Počasí přálo a všichni si Halloween užili.

9. listopadu vyjela skupinka žáků ze 7., 8. a 9. tříd do Divadla Na Vinohradech. Šlo o první ze čtyř výjezdů, které v tomto školním roce naši žáci díky Klubu mladého diváka absolvují. Představení Romeo a Julie děti zaujalo a svým moderním ztvárněním leckdy i pobavilo.

14. listopadu se pod taktovkou školní samosprávy uskutečnil druhý ročník knižního bazárku. Celkem se nashromáždilo téměř 140 knih,



kteří pak byly žákům nabízeny za zvýhodněnou cenu. Akce trvala i v průběhu třídních schůzek, takže si z pestré nabídky mohli vybrat i rodiče. Prodalo se nakonec přes 100 kusů knih! Jsme rádi, že i letos byla akce úspěšná. Další bazárek plánuje samospráva na jaro 2024.

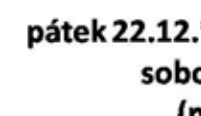
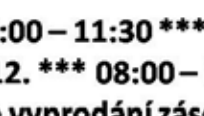
**Nikola Martoníková (9. A)
a učitelé ZŠ Studentská**

Centrum JIZERA pomáhá s péčí a nabízí řadu aktivit

A black and white photograph of a large, bright room, likely a dining or meeting area. The room features a long table set for a meal, several windows with curtains, and a large white cabinet or buffet area on the right. The floor is tiled, and the walls are light-colored.

Prodej živých ryb

pátek 22.12. * 08:00 – 11:30 *** 12:30 - 16:00**
sobota 23.12. * 08:00 – 12:00**
(nebo do vyprodání zásob)

Prodej se uskuteční na kanceláři MO v Sokolovské ulici. (naproti hale BIOS)

Kromě prodeje poskytujeme za příplatek veškerý servis!
(zabití, vyvrhnutí, čištění, porcování)

ČRS, z.s., MO Mnichovo Hradiště

Extraligoví hráči se představili v Hradišti

První listopadový víkend byl pro fan-dy stolního tenisu z Mladoboleslavská malým svátkem. V rámci 6. a 7. kola 1. ligy se za zelenými stoly v mnichovohradištské sokolovně představily rezervy extraligových týmů Ostravy a Havířova s hráči nastupujícími v nejvyšší soutěži.

V sobotu bylo hradištskému Áčku soupeřem Čecho KST Ostrava, které bylo vedoucím týmem soutěže. Oleksandr Tymofieiev, Vít Kadlec i Radim Morávek pravidelně nastupují a bodují v extralize a v průběhu zápasu ukazovali svojí kvalitu. Někdy domácí dokázali bodovat pouze proti čtvrtému Jůzovi, a to zásluhou Honzů Žaloudíka a Šimečky. Konečný výsledek 2:10 je letošní bodové maximum.

SMH A – KST Ostrava C 2:10 (čt. 0:2)

domáci: Žaloudík 1, Šimeček 1, Košák 0, Jamrich 0

hosté: Tymofieiev 3, Kadlec 3, Morávek 2, Jůza 0

Nedělní soupeř SKST Havířov



B přijel skoro v nejsilnější možné sestavě s juniorským vicemistrem Evropy Šimonem Bělikem, malajským reprezentantem Chee Feng Leongem, který byl vloni na 175. místě světového rankingu, či kadetským reprezentantem Košťálem. Průběh utkání předznamenaly čtyřhry. Dvojce Košák – Jamrich po čtyřiceti minutách podlehl Košťálovi s Otáhallem 2:3. Celé utkání bylo vyjma zápasů Malajce Leonga hodně vyrovnané, ale bodovat dokázal

pouze Radek Bukovský, který porazil Otáhalu 3:2. Havířovská jednička Bělik pak měl v zápase s Honzou Žaloudíkem namále, když v pátém setu odvracel dva matchbally. Po bezmála třech hodinách se výsledek na počítadle zastavil na stavu 1:10, a domácí celek tak zůstává na chvostu tabulky 1. ligy, byť s pocitem, že hrát se dá s každým.

SMH A – SKST Havířov B 1:10 (čt. 0:2)

domáci: Bukovský 1, Žaloudík 0, Košák 0, Jamrich 0
hosté: Košťál 3, Bělik 2, Leong 2, Itay 1, Otáhal 0

Další domácí prvoligová utkání sehraje 2. a 3. prosince, kdy do Hradiště zavítá Sokol Hradec Králové B a Sokol Borová.

Jan Mareš,
TJ Sokol Mnichovo Hradiště

Volejbalisté Sokola čtvrtí na mistrovství ČR superveteránů

V loňském ročníku se družstvo Sokola hrající pod názvem Sršání Mnichovo Hradiště posunulo v rámci mistrovství superveteránů těsně pod stupně vítězů a v novém ročníku chtělo na skvělý úspěch navázat.

První letošní turnaj se odehrál v Hradci Králové až na konci dubna. Třináct družstev nastoupilo do tří skupin a pak následovaly boje o umístění. Ve skupině jsme nezvládli zápas s posíleným Pražským výběrem, výhra nad nováčkem Krakonošovi chasníci nás posunula do skupiny hrající o 5. až 8. místo. Snadná výhra nad Zvičinou a dvě remízy s Opavou a Hanáky nás v konečném pořadí poslaly na 6. místo.

Konec května patří tradičně krásnému areálu v obci Chleny. Ve skupině nás čekal opět Pražský výběr. Po prohře v prvním setu jsme ve druhém předvedli výborný výkon a odnesli si bod za zisk setu. S Pozdním sběrem jsme snadno získali prv-

ní set, ale ve druhém jsme se trápili a soupeře udolali až v koncovce. To nakonec rozhodlo o druhém místě ve skupině a opět bojích o 5. až 8. místo. V nich jsme ztratili jen jeden set s Opavou. Nemilosrdnou frontu II a Frenštát jsme porazili v obou setech, což znamenalo páté místo na druhé kvalifikaci.

V červnu se odehrály hned dva turnaje. Nejprve v Nechanicích za úmorného vedra a silného větru jsme v základní skupině znovu narazili na Pražský výběr a Pozdní sběr. Zaznamenali jsme i stejné výsledky, díky remíze ve vzájemném utkání našich soupeřů jsme se ale posunuli do skupiny o 1. až 4. místo. Tam jsme nestačili na Pivovar Svijany a Sešlost Brno, souboj s Krakonošovými chasníky byl vyrovnaný, nakonec jsme měli lepší podíl bodů, a brali tak třetí místo. V celkovém pořadí to znamenalo opět posun o jedno místo. V Litomyšli jsme umístěním i vy-



konem navázali na předchozí turnaj. Favorizovaný Hašpl Sport Hronov i Zvičinu jsme přejeli 2:0. Ve finále nás opět čekala družstva Sešlost Brno a Pivovar Svijany. Brno bylo nad naše síly, ale se Svijany jsme se rozešli smírně 1:1. Opět jsme uhráli třetí místo a díky zaváhání Pražského výběru jsme se posunuli na třetí místo celkové!

Poslední kvalifikace se odehrála v daleké Opavě. Klíčový byl hned první zápas s Hašpl Sportem. První set byl z naší strany špatný, ve druhém jsme měli mírně navrch až do koncovky, ale set jsme nedohráli. Následovalo ještě trápení se Zvičinou, ale Frenštát už jsme hladce přehráli. Stoupající formu jsme potvrdili v zápasech s Hanáky a Chas-

níky ve skupině o 4. až 6. místo. Hašpl Sport Hronov nakonec vítězí v celém turnaji a jde zpět na třetí místo o dva body.

Finále se odehrálo v hale Slávie Hradec Králové. Deset družstev bojovalo ve dvou skupinách. Důležitý byl vítězný vstup s Opavou (2:0). Hladce jsme si poradili s Frenštátem, ale následovala prohra s Pražským výběrem 0:2. Krásný souboj se odehrál v posledním zápase ve skupině s Brnem. První set skončil až 26:28, kdy jsme se v koncovce dokázali vrátit do hry. Ve druhém jsme si vybudovali náskok v úvodu a postupně jej navyšovali. Do skupiny o 1. až 6. místo jsme šli s jedním bodem. V sobotu nás čekal ještě souboj s Hašpl Sport Hronov, který skončil opět dělbou bodů. V neděli přišla nejdříve hladká prohra v prvním setu se Svijany. V úvodu druhého setu udělal soupeř pár chyb, uprostřed setu náskok stáhl, abychom znovu odskočili

až na 22:17. Ani tento náskok nám ale nestačil. Nakonec jsme podlehl 26:28. Finále jsme přesto zakončili vítězně 2:0 výhrou nad nebezpečnými Hanáky.

Z Hradce Králové jsme si odvezli historicky nejlepší umístění ve finálovém turnaji – 3. místo. Protože družstvo Hašpl Sport Hronov skončilo hned za námi, patřilo mu třetí místo v celkovém pořadí mistrovství ČR o pouhý jeden bod. Kromě výborného týmového umístění jsme si odvezli i jedno individuální ocenění. Zdeněk Blažek obhájil titul nejlepšího nahrávače celého mistrovství. Čtvrté místo je i tak velký úspěch. V první pětce – kromě nás – je plno dlouholetých extraligových a prvoligových borců. Nás samozřejmě těší, že s nimi dokážeme hrát vyrovnané zápasy a občas je i porazit.

Zdeněk Blažek,
Sršání Mnichovo Hradiště

Podzimní pochod Klubu českých turistů Krušnými horami

Letošní, v pořadí již čtvrtý, podzimní víkendový přechod se uskutečnil první listopadový víkend a zavedl nás do východní části Krušných hor. Tentokrát jsme vyrazili již v pátek, a tak se nás 14 turistů sešlo za deset tří na vlakovém nádraží, abychom o čtyři hodiny později vystoupili do chladné noci pod Komáří hůrkou a ubytovali se na nedaleké Komáří vížce. Pod námi vykřikovaly do tmy tisícovky světýlek jak z nedalekých Teplic, tak i vzdálenějších měst a vesnic a my se těšili na ranní výhledy. Předtím jsme však ještě společně pojedli a popili, zahráli si a zasmáli se a pak zmoženi únavou, spíše duševní než fyzickou, ulehli ve svých dvouúložkových kajutách a nechali se unášet vstříc dalšímu dni.

Venku se po ránu povalovala mlha stejně jako my ve vyhřátých pelíšcích, a zatímco my se museli zvednout a dorazit k snídani, mlha se hodlala zvednout až o pár hodin později. Svou celodenní túru jsme tak zahajovali za viditelnosti jen několik pár desítek metrů. Naše kroky sledovaly červenou značku směrem k Cínovci a mlhou zahalený, převážně bukový les, oděný do všech možných barev od žluté po oranžovou,



hnědou, okrovou až do tónů červené liščí a cihlové, tu a tam protkán zlatavými modřínky, měl úžasnou podzimní atmosféru. Když jsme dorazili k bývalému Přednímu Cínovci, vítr stále dychtivěji svlékal pestrobarevný šat stromů a rozháněl mlhu tak, že se již tu a tam objevovalo bláznivě modré nebe a pod ním se rýsovaly vzdálené horizonty, místy již osvětlené sluncem, které mělo co nevidět zasvítit i do našich tváří. Ještě předtím jsme však procházeli kolem chladných vod Dlouhého rybníka, které však nenechaly chladnými tři

otužilce, a tak se Ondra, Martina i Markéta, v tomto pořadí, ponořili do listopadové lázně. Snad i oni tak s povděkem poseděli u teplé polévky v malebném cínoveckém bistro, odkud naše kroky zamířily do sousedního Saska. 14 lidí a 13 osobních dokladů se šinulo Zinnwaldem, minulo v uličce zastrčené policejní auto a jalo se stoupat na kótu 899 m. n. m. Z kameného vrcholu Grosser Lugsteinu byl již nádherný výhled, mlha se definitivně rozpustila a vládu na obloze nesměle přebíraly sluneční paprsky. Jihovýchodnímu obzoru do-

minovala Milešovka obklopena dalšími vrchy Českého středohoří, na jihozápad se pak táhl hřeben Krušných hor. Sever pak zabírala náhorní plošina, jejíž okraj byl naším dalším cílem. 905 metrů vysoký Kahlberg byl nejvyšším bodem sobotního dne a z jeho vyhlídky jsme mohli přehlédnout nemalou část saského území až ke spolkové metropoli, stejně jako vrcholky Lužických hor, Ještěd, Ralsko i Bezděz. Opájeli bychom se tu možná i déle, avšak dala se do nás zima, a tak jsme vyrazili opět na cestu. Nedožírání pohraničními hvoz-

dy jsme se po úzké pěšince vrátili do Čech a kolem čtvrté dorazili na chatu Mikuláška pod Pramenáčem. Svérázný, leč milý číšník se nám po celý večer věnoval, servíroval krmě a plnil číše, my se bavili a hráli, až bylo třeba jít na kutě.

Druhý den na nás čekala cesta do Litvínova. Nebe nad námi bylo tentokrát po ránu vidět stejně jako obrovský Bílinský lom pod námi, nedaleký Bouřňák, na který jsme měli zanedlouho dorazit, zářil opět všemi barvami, stejně jako celé okolní lesy. Za drobného deště jsme skutečně zanedlouho stanuli na Bouřňáku, pohlédli do okolní krajiny, která se místy schovávala do mraků, a pokračovali jsme kolem obrovských větrných elektrárn k rozcestí U Tří pánů a dál do obce Dlouhá Louka, nad níž se tyčí rozhledna na Vlčí hoře. Ta nám již poskytla skutečně nádherné a daleké rozhledy, stejně jako vrcholová skála na vrchu Loučná, který byl s 956 metry nejvyšším bodem celého našeho putování. Mimo značené cesty jsme sestupovali opět okouzlivým listnatým lesem k Meziboří, kde nám cestu trochu zkrátil hon, ale našťastí jsme se bez újmy dostali k prvním domům a pak již

v klidu po listím zahalené cestě do Litvínova, odkud nám jel vlak směrem k domovu. Ještě předtím jsme nasáli atmosféru severočeské hospůdky a pak jsme se již skutečně oddali monotónní písni pražců.

Domů jsme dorazili po osmé, unaveni i spokojeni zároveň a mně nezbyvá než se těšit na příští rok. Šlo o poslední velkou vlastní akci mnichovohradištského odboru, která už si našla své pravidelné příznivce.

Tou další, neméně významnou, pak bylo na konci listopadu Podzimní setkání turistů Středočeské oblasti KČT, které se uskutečnilo v sobotu 25. listopadu a bylo doprovázeno víkendovým seminářem pro vedoucí odborů a jejich zástupce. Jsme rádi, že jsme mohli uvítat tuto akci v našem městě: v lednovém vydání Kamelotu vám přiblížíme její průběh. V posledním článku tohoto roku nám nezbyvá než vyjádřit naše poděkování městu Mnichovo Hradiště, které podporuje činnost KČT a výraznou měrou přispělo i k Podzimnímu setkání Středočeské oblasti KČT.

Lukáš Umáčený,
Klub českých turistů,
odbor Mnichovo Hradiště

Teprve LIAZ mě jako fotografku vyučil, říká Alexandra Zezulová

Během většiny rozhovorů s pamětníky, kteří letos pro Kamelot vzpomínali na LIAZ, padalo při zmínce o fotografiích a obrazových přílohách jedno jméno. Alexandra Zezulová byla podnikovou fotografkou závodu LIAZ Mnichovo Hradiště přes 20 let. Pořizovala propagační fotografie, portréty na průkazy, fotila delegace na ředitelství i díly na dílnách. Nejčastěji s fotoaparátem ji můžete ve městě potkávat i dnes. Na léta strávená v LIAZu vzpomíná jako většina jejích kolegů s láskou.

Za jakých okolností jste se stala podnikovou fotografkou LIAZu?

Studovala jsem fotografii v Brně, odkud pocházím. V roce 1972 jsem školu dokončila a nastoupila do svatebního ateliéru, kde jsem šest let pracovala jako svatební fotografka. Tehdy jsem ani netušila, že nějaké Mnichovo Hradiště existuje. Švagr tehdy jezdil do LIAZu z brněnského ČSAD na brigádu. Dřív to tak bývalo – když podnik chtěl nákladní auto přednostně, musel dát na měsíc nebo dva k dispozici pracovní sílu. Manželovi, který byl automechanik, v LIAZu vyjednal místo. Tou dobou LIAZ hledal shodou okolností také podnikového fotografa. Nabídl nám navíc byt, a tak jsme se z Brna stěhovali.

Předpokládám, že vyměnit svatební fotografii za práci v automobilovém průmyslu nebylo snadné.

Byla jsem z toho doslova vyděšená. Nástěstí jsem se v LIAZu dostala ke skvělým lidem, jako byl pan Jirásek starší, který pracoval na zkušebně, nebo Mirek Mužák. Ti měli po dobu, kdy byla na mateřské paní Kotenová, má předchůdkyně a později kolegyně, fotografování na starost. Ujali se mě a v začátcích mi moc pomohli. Kolegové ale byli vesměs skvělí, od konstruktérů, přes dělníky na dílnách ve vývoji až po kolegy v závodech. Ze začátku pro mě bylo všechno španělská vesnice,

nákladní auta jsem znala tak akorát ze silnice. Zvykala jsem si ale docela rychle. Vzpomínám si na úplně první focení, kdy mě poslali na dílnu, abych z výšky vyfotila rám auta. Začala jsem lézt na točnici, abych měla dobrý výhled, a netušila, že je ta točna něčím namazaná. Chlapi začali křičet, ať neblázním, ale to už jsem padala dolů. Zůstala jsem ležet pod tím rámem, jen s foťákem nad hlavou. Ten reflex, že foťák se musí za všech okolností zachránit, mám dodnes.

Jakou technikou jste v LIAZu vlastně fotila?

Měla jsem praktiku, k ní japonský blesk a flexaret. Vybavení bylo vesměs staré, myslím, že jsme s tím, co jsme měly k dispozici, s kolegyněmi dělaly zázraky. Praktiku jsem si po odchodu z LIAZu odkoupila a fotila s ní ještě rodinu a svatby. Stačila ale jedna dovolená v Bulharsku a praktika byla v háji, písek už z ní pořádně dostal nešel. Jako další fotoaparát jsem si pořídila kvalitní zrcadlovku Olympus. Pocházím z rodiny fotografů, fotil táta, mamka, sestra... Vlastně jsme na tom v Brně byli podobně jako Vopatovi tady. Když mi po mamince zbyly nějaké peníze, investovala jsem je právě do foťáku. Mít dobrý foťák pro mě vždy byla priorita. Teď už dlouho fotím nikemem.

Jaký druh fotografie jste v LIAZu zpracovávala?

Úplně všechno. Co se týče portrétů, tam jsem byla doma. Ve skladu vedle kanceláře jsem měla na dveřích bílé plátno, u něj židličku a dvě světla a fotila jsem lidi na průkazy nebo třeba na tabuli vzorných pracovníků. Technickou fotografii jsem se musela naučit za pochodu, ale i tam mi v začátcích poradili a brzy jsem už věděla, co je třeba. Jezdila jsem fotit zkoušky na letiště do Hoškovic, do Brna na veletrhy, do Mostu na závodní okruh, do areálu v Loukově mezi vězně, dál jsem fotila



Alexandra Zezulová v 70. letech na svém pracovišti v LIAZu.

různé delegace a návštěvy, předváděčky pro armádu, MDŽ, neformální akce, zabíjačky, rekreace... Tím, že hlavní závod LIAZu byl v Jablonci, slízlí smetanu většinou tam. Mám na mysli třeba Rallye Dakar. Já fotila tu část, kdy se závodní speciály v Hradišti stavěly, třeba v pískovně ve Veselé. Zkrátka jsem měla nesmírně různorodou práci. Myslím, že můžu říct, že teprve LIAZ mě jako fotografku vyučil.

Jak dlouho jste byla liazáckou fotografkou?

Dvaadvacet let. Od 10. ledna 1978 do 10. března 2000. Kdyby mě nepropustili, věřím, že bych tam byla až do úplného konce. Toho, že jsem do LIAZu nastoupila, jsem nikdy nelitovala.

Přibližte mi, jak vypadal váš pracovní den. Bylo možné plánovat, nebo vás každou chvíli volali, že

je teď hned potřeba něco vyfotit?

Spíše to druhé. Na druhou stranu jsem měla i určitou volnost. Spadala jsem pod vývoj, kde jsme měli pružnou pracovní dobu, takže jsem ráno mohla dát děti do školek (s prvním synem jsme jezdili v půl sedmé ráno autobusem od sokolovny do školky, kterou měl LIAZ na Černé silnici, později už jsem měla děti ve městě a chodila do práce pěšky). Všechno jsem si zařizovala sama. Když bylo třeba, nechávala jsem se odvézt do Boleslavi pro materiál, jinak jsem postupně odbavovala požadavky z různých pracovišť. Obvykle mě úkolovali z vývoje, ale stalo se i to, že se ozvali z ředitelství, že je třeba vyfotit nějakou delegaci, a tak ve vývoji museli počkat. Každopádně jsem si práci organizovala sama. To se změnilo po revoluci, kdy jsem měla nového nadřízeného, který si potrpěl, aby z oddělení vždy volali nejdříve jemu, aby mě uvolnil.

Fotila jste také, když se v roce 1989 lámal režim?

Nefotila, protože to bylo zrovna v období, kdy se mi narodila dcera a já byla na mateřské. Ale jinak bych se s foťákem určitě zúčastnila.

Když jste byla jedinou fotografkou, jak se řešily vaše zástupy?

Stávalo se, že děti byly nemocné a já s nimi byla doma sama, protože druhý manžel byl řidič z povolání. Pak se v práci objevilo něco důležitějšího a já tam musela. Chlapi třeba zavolali, že pro mě přijedou, a protože kamarádky zrovna nemohly, jeden z nich u nás měl počkat, aby na děti dohlédl. A tak to bylo. Než přijeli, udělala jsem jim káfe, odjela s nimi do práce, naftila, co bylo třeba, s tím, že to zpracuji, až se do práce vrátím, a pak jsme se doma zase vyměnili. Jak jsem říkala, kolektiv byl výborný a spousta věcí se dala takhle vyřešit.

Kde konkrétně jste měla pracoviště?

Hned vedle učiliště, přímo pod konstrukcí. Měla jsem kancelář, temnou komoru a sklad.

Fotografie jste vyvolávala sama?

Technickou dokumentaci ano. Ta byla totiž černobílá. Barevné fotky jsem si nechávala dělat u Vopatů. Sice jsem z učňáku barvu také uměla, ale chtělo by to spoustu času a vybavení, takže jsem dávala přednost téhle spolupráci. Přece jen jsme byli malinké oddělení a pořad jsme byli v jednom kole, později jsem to už byla jenom já.

Vzpomínám si správně, že jste byla zároveň poslední fotografka zaměstnávaná LIAZem?

To je pravda. Když nastoupil jako generální ředitel Karel Beneda, rozhodl se, že LIAZ už nepotřebuje zaměstnávat dvě fotografky. Jedna jsem byla já, druhá pracovala v závodech v Jablonci. Dostaly jsme

od ředitele zadání a na základě odevzdávaných fotek se mělo rozhodnout, která z nás zůstane. Vedle nějakých technických fotografií jsem tenkrát naftila sérii fotek s Xenou, o kterou byl tehdy velký zájem. Fotky se líbily a já mohla na svém místě ještě pár let zůstat.

Za jakých okolností jste v LIAZu končila?

V 90. letech spousta lidí postupně sama odešla nebo byla propuštěna. Vlastně se divím, že jsem vydržela na svém místě tak dlouho. Dva roky po mém odchodu už LIAZ zavíral.

Zůstal po vás v LIAZu fotoarchiv? Jaký byl osud vašich snímků?

To je zajímavá otázka, ale přesnou odpověď vám už snad nikdo nedá. Zaslechla jsem, že fotoarchiv měl skončit na Slovensku, ale kdo ví. Je to jedna paní, spíš jeden inženýr povídal... Já si na odchodu sbalila pár svých fotek aut, ale kde je zbytek, nevím. Až dnes, s odstupem, mi dochází, že jsem během let v LIAZu vytvořila určitou hodnotu a zdokumentovala kus historie. Tenkrát by mě ani nenapadlo, že práce fotografa může mít nějaký větší smysl. Letos v květnu, na akci uspořádané při příležitosti 70. výročí LIAZu, mi poprvé blesklo hlavou, že jsem za sebou možná zanechala nějakou stopu. Ten den jsem vzala tak, že jako někdejší fotografka LIAZu mám povinnost tu akci zdokumentovat, a tak jsem se snažila být všude. Moc mě potěšilo, kolik bývalých kolegů si mě pamatovalo, kolik se jich chtělo dát do řeči. Jsem ráda, že i dnes můžu přispívat k paměti města, třebaže LIAZ je už dávno minulostí – s radostí spolupracuji s městským muzeem, pro které dokumentuji současnost Mnichova Hradiště, společenské akce, obchody nebo proměny města.

Martin Weiss

Jiří Plíhal: LIAZu vděčím za to, že je Hradiště mým domovem

Seriál rozhovorů na téma LIAZ uzavíráme povídáním se starostou Jiřím Plíhalem, který patří mezi hrdé Hradišťáky a zdůrazňuje, že právě LIAZu vděčí za to, že v Mnichově Hradišti našel domov.

Pane starosto, kudy vedla vaše cesta do LIAZu? Za jakých okolností jste se ocitl v Hradišti?

V Žilině jsem studoval Vysokou školu dopravy a spojů, obor Zkoušení dopravní a stavební techniky. S tím, že bych se vrátil domů do Žďáru nad Sázavou, jsem proto úplně nepočítal. Chtěl jsem pracovat v oboru, a to znamenalo za práci se přestěhovat. Babička pocházela z Hradiště a jeden můj vzdálený příbuzný byl zaměstnancem LIAZu. Přes Petra Rydvala, manžela bývalé zastupitelky Mirky Rydvalové, jsem LIAZ Mnichovo Hradiště kontaktoval a ve třetáku, v roce 1986, jsem s ním začal spolupracovat. Domluvili jsme se, že pro LIAZ budu psát diplomovou práci a že sem po škole nastoupím. Na základě toho jsem dostal podnikové stipendium.

Jaké téma diplomové práce jste si zvolil?

Zpracovával jsem projekční návrh popelářského auta a snažil se najít na trzích zemí RVHP alternativu pro tehdy v LIAZu vyráběný



motor, který byl pro tenhle typ vozu moc velký, zbytečně moc výkonný a neměl ideální převodovku. Šlo vlastně o to, že LIAZ měl poměrně úzkou paletu výrobků, ale musel jimi pokrýt podstatně širší záběr úkolů. Výsledkem té mé práce byl návrh optimalizace pohonného ústrojí. Tenkrát jsem vybral jako alternativní motor šestiválec z traktoru Zetor o výkonu 133 kW. Technicky to ale bylo řešení v praxi neproveditelné. Zetor nevyráběl těch motorů tolik, aby to věc vyřešilo. Diplomka potvr-

dila, že LIAZ by tehdy menší motor potřeboval, dokonce se na něm pracovalo, ale vývoj dokončen nebyl. Potvrdily to i pozdější snahy LIAZu vyrábět menší 14tunové nákladní auto ve spolupráci se Steyerem.

Kdy jste do LIAZu nastoupil?

V roce 1988 jsem v červnu skládal státnice, a než jsem v říjnu nastoupil na vojnu, už jsem byl zaměstnaný. Po návratu jsem se do Hradiště vrátil, oženil se a s manželkou jsme se v květnu 1990

nastěhovali do tzv. stabilizačního podnikového bytu. Od té doby je ze mě Hradišťák.

90. léta znamenala pro LIAZ postupný sestup. Jak dlouho jste v podniku vydržel?

Je pravda, že po revoluci se LIAZ vydal po cestě, která se neukázala být tou správnou. Privatizace neproběhla úplně nejšťastněji a myslím, že kdyby došlo k přímému prodeji, jako tomu bylo v případě Škodovky, mohly se věci vyvíjet jinak. LIAZ šel velmi rychle dolů a já v roce 1993 odcházel do Boleslavi do té zmiňované Škodovky. Vzpomínám, že nás, mladých inženýrů, tehdy odcházelo najednou asi patnáct. To už byl regulérní úprk.

Vzpomínáte na léta strávená v LIAZu rád?

Moc rád. Ve vývoji, kde jsem dělal, mě vzali mezi sebe, naučili všechno, co se člověk ve svém prvním zaměstnání naučit musí. A dostal jsem se i k zajímavým pracovním úkolům. Byl jsem třeba u homologací prvních automatických ABS systémů na nákladních autech. Nebo při zavádění prvních kotoučových brzd. Ta práce mě bavila moc a kolektiv byl skvělý. Dodnes se nás z vývoje asi padesát každý rok první pátek v prosinci schází a já jsem mezi nimi překvapivě stále

nejmladší. (smích)

Za jakých okolností vznikla fotka, kterou jste měl během letošního roku vyvěšenou v kanceláři?

Jedním z benefitů, které LIAZ zaměstnancům poskytoval, byla možnost půjčit si za drobný peníz nákladní auto a dovézt si jím třeba fůru písku na stavbu. Já si půjčil tzv. irák, což byla civilní obdoba dakarského auta, a stěhoval si v něm ze Žďáru nábytek. Nešlo to 140 km/h jako dakarky, jelo to asi 115 km/h, ale na tehdejší dobu to bylo dost, abych mohl na dálnici předjíždět stovdácítky. Myslím, že ta fotka pochází z června roku 1990.

Během letošního roku se toho v souvislosti s LIAZem mnoho událo. Co vám utkvělo v paměti?

Určitě. Třeba když jsme se během té květnové akce setkali s hosty v obřadní síni radnice, kam jsem pozval i pana Bacílka, což byl poslední ředitel LIAZu před revolucí, tenkrát volený podnikovou radou. Ten musel z vedení po revoluci z politických důvodů odejít, ale přitom to byl člověk, kterého měli lidi rádi a kterého uznávali. To bylo ostatně vidět i na tomto setkání, kde se na něj všichni sesypali. Rád jsem se opět potkal s panem Brzobohatým, který mě po mém nástupu jako třiadvacetiletého kluka dostal na starosti. Jemu bylo

tehdy 60. Dnes je to devadesátník, ale je stejně vitální, jako byl tenkrát. A pak musím zmínit besedu s dakaristy na podiu. To, že by je poslouchalo naráz šest set lidí, a to tak pozorně, že by byl slyšet i spadnout špendlík, myslím ti chlapi nezažili. To mělo velkou sílu.

Ze strany Národního technického muzea zazněla po květnové akci opět slova o muzeu LIAZu. Vyvíjí se nějak tato komunikace?

Myslím, že spíše ne. Vytvoření muzea, tím spíš zaměřeného na výrobce nákladních automobilů, by znamenalo investice v řádu stovek milionů korun. Obávám se, že na to ani Národní technické muzeum ty potřebné prostředky nesežene. Město každopádně počítá s tím, že po přestěhování městského muzea do Hroznu bude mít LIAZ v jeho prostorách stálou expozici. Vystavovat auta ale schopní nejsme. V nejbližší době plánuji ale alespoň oslovit pana Patrika Militkého, organizátora srazů majitelů nákladních vozů znáček Škoda a LIAZ a nabídnout mu, aby v Mnichově Hradišti v příštím nebo přespříštím roce uspořádali další ze svých srazů. Město by jim pomohlo s organizací a Hradišťáci by se opět mohli těšit na spanilou jízdu liazek městem.

Martin Weiss

Poklad na Valečově: DS Tyl slaví 190 let!

V úterý 14. listopadu uvedl Divadelní soubor Tyl v mnichovohradištském divadle veselohru Poklad na Valečově.

Večer byl trochu netradičně zahájen přednesem poezie – zazněla Nerudova Romance o Karlu IV. Následující komentář pak vysvětlil, že byla přemostěním k filmovému dokumentu z oslav 150 let souboru Tyl v roce 1983, které se nesly v duchu hry Jiřího Šotoly Cesta Karla IV. do Francie a zpět. Filmové záběry se zaměřily zejména na průvod herců v kostýmech (někteří jeli i na koních), tanečnic i šermířů městem – ukazovaly, že oslavy se tehdy těšily skutečně velké pozornosti Hradišťáků i lidí z okolí. Mezi návštěvníky úterního divadelního večera byla i řada pamětníků – zejména oni sledovali filmovou vzpomínku nejen s velkou pozorností, ale často i s dojetím. Po krátké přestávce, během níž si návštěvníci mohli ve foyeru divadla prohlédnout výstavní panely věnované divadelním inscenacím z historie souboru, už došlo na vlastní uvede-



ní hry Poklad na Valečově, kterou přímo pro místní ochotníky napsal mnichovohradištský malíř, fotograf, fejetonista a překladatel Bedřich Ženíšek na počátku 20. století. Nelehkého úkolu inscenovat text s naivní zápletkou se ochotníci pod režijním vedením Petra Rydvala, který si zahrál i jednu z hlavních rolí, zhostili na výbornou. Vyzrálé herectví Miroslava Smutného dodalo

věrohodnosti charakterové proměně lakotného sedláka Mikeše, který nejprve brání své dceři Máně v podání Anety Hoření jít za hlasem srdce, aby posléze zmoudřel a požehnal jejímu sňatku s šikovným technikem Toníkem (Petr Rydval). Alfou a omegou celého představení pak byla postava šprýmaře Kašpárka. To on přivede Toníka do valečovského sklepení k ukrytému pokladu, utěšu-

je nešťastnou Máňu a ve finále zařídí, že vše dobře dopadne. Postavu ztvárnila studentka místního gymnázia Josefína Syslová. Ta během představení bavila diváky zpěvem i náročnými pohybovými eskapádami, její Kašpárek byl vtipný, suverénní a přirozený. Členové divadelního souboru Tyl připravili divákům milý divadelní zážitek, ale celkovou koncepci večera také důstojně připomněli 190 let ochotnického divadla v Mnichově Hradišti. Mnichovohradištský Tyl je tak zřejmě nejstarším místním spolkem vůbec. Za udržování a rozvíjení dlouholeté tradice patří současným ochotníkům poděkování a respekt. Popřejme jim proto hodně štěstí, radost z divadelní práce, pěkné texty, pevné zdraví i mladé posily. Těšíme se na další představení DS Tyl, a zejména na jubileum za 10 let. Doufejme, že 200 let ochotnického divadla v Mnichově Hradišti bude v roce 2033 slavit celé město!

Lenka Sosnovcová

Restaurace U Hroznu na den informačních center ožila

Polévka informačka, turistický guláš, jadranský řízek, ičkový ležák i černá louže. Netradiční názvy tradičních jídel a nápojů jste si mohli objednat v městském informačním centru ve čtvrtek 26. října, kdy jsme se účastnili již tradiční celorepublikové akce Týden turistických informačních center. Každé zapojené infocentrum v rámci této akce připravuje pro své návštěvníky oživení běžného provozu, a jelikož od jara sídlíme v prostorách po bývalé restauraci U Hroznu, rozhodli jsme se na jeden den restauraci znovu otevřít.

Lidové ceny a možnost vzpomínat na časy nedávno minulé přilákaly velké množství návštěvníků. Naše informační restaurace



s kapacitou 30 míst byla po většinu času kolem oběda zcela obsazena,

vydali jsme téměř stovku porcí. Příbory i sklenice cinkaly a kdo zrovna

neobědval, lámal si hlavu nad našimi interaktivními kvízy. Z ohlasů mnohých návštěvníků panovala velká spokojenost. Jen prý je škoda, že tu máme restauraci na pouhý den... Děkujeme všem návštěvníkům za účast, byla to pro nás zajímavá zkušenost a náročný den, ale užili jsme si to. Velký dík patří i Klášterskému hostinci u Karlových Varů za catering a Pivovaru Klášter za darovaný sud piva Klášter a pivní sady, které jsme rozdávali účastníkům našich kvízů. Za fotografie děkujeme paní Alexandře Zezulové a Alešovi Rychlému.

Tomáš Hejdrch, MIC Mnichovo Hradiště

KOMENTÁŘE A NÁZORY

Otevřený dopis starosty města

Vážený pane Prokúpku, chtěl bych vás vyzdvihnout jako průkopníka, který naznačuje cesty, jak reorganizovat státní správu v oblasti stavebního zákona. Ukazujete, že stavební zákon, stavební úřad a úřad pro územní plánování vlastně vůbec nejsou potřeba. Že si každý může postavit, co chce a kde chce, a když se bude ohánět krásnými slovy jako třeba, že desítky let platí daně, zaměstnává místní lidi a navíc podporuje obnovitelné zdroje energií, každý pochopí, že „na černo“ se stavět může. Na rozšíření vaší provozovny v Dobré Vodě jste dostal dodatečné stavební povolení po více než roce – před pár dny – a to je stavba za desítky milionů prakticky hotová. Jako město jsme se proti stavbě odvolávali, ale dodatečné povolení, po splnění náležitostí, vydáno být jednoduše musí. Bohužel. A teď, pár dní nazpět, projíždím okolo Dobré Vody a vidím točit se nad Vaší provozovnou dva větrníky. Rychlým nahlédnutím do územního plánu jsem zjistil, že takováto zařízení územní plán na daných pozemcích nepovoluje (cituji: plochy NZT – Plochy zemědělské, trvalý travní porost. Nepřípustné využití: „Veškeré stavby, zařízení a činnosti, neslučitelné s hlavním využitím, zejména stavby větrných a fotovoltaických elektráren.“). To tedy znamená, že jste je opět postavil „na černo“, v rozporu s územním plánem, a tudíž v rozporu se stavebním zákonem? Pokud chceme žít v právním státě, nemůžeme si jednoduše dělat, co chceme. To je princip fungování práva a demokracie. Vy to nerespektujete a prosazujete jen své osobní zájmy. Neohlížíte se napravo, nalevo. A už vůbec ne na sousední obyvatele Dobré Vody. A nebo na ty větrníky stavební povolení máte?

Jiří Plíhal, starosta města Mnichovo Hradiště

Odstraňování ideologického nánosu

Vážený pane starosto Plíhale, vážená rado Mnichova Hradiště, 26. ledna 2023 jsem vás i písemnou formou požádal o pokračování procesu „odstraňování ideologického nánosu“ v našem Hradišti. Opakovaně jsem vám poděkoval za citlivou rekonstrukci Hendrichovy hrobky, která byla ukončena osazením neutrální cedule s nápisem: „Hrobka rodiny Hendrichovy a Švermovy“. Starý socialistický nápis „Jan Šverma – Národní hrdina“ byl z kaple definitivně odstraněn. Pozdě, ale přeci! Bohužel však do dnešního dne vidí podobný nápis na budově ZUŠ v Palackého ul. č.p. 38 (dříve dům rodiny Hendrichovy a Švermovy). Mrzí mě, že ani po tak dlouhé době nejste ochotní „překonanou“ ceduli odstranit, resp. nahradit ji, podobně jako na hrobce, novou – neutrální. Rád si na ní přečtu, že v domě žil velevážený starosta města a Sokola, pan Antonín Šverma. Snad již také, pravdivě a bez glorifikování, připomenete jeho syna – rodáka a komunistu Jana Švermu, který byl po roce 1939 v Sovětském svazu přímo podřízen Stalinovi, jeho Komuntemě a s Gottwaldovým ÚV KSČ tam, krom jiného, připravovali tragické poválečné směřování ČSR, které vyvrcholilo vstupem do sovětského totalitního područí. Je mi líto, že i 28. říjen a 17. listopad 2023 si připomínáme ve městě, jehož centrum stále „zdobí“ stalinistické nápisy na domech a zdech! V naději a s přátelským pozdravem

Petr Červinka, občan a souse

KALENDÁŘ AKCÍ

KINO
1. PROSINCE, 20:00 BRATŘI
2. PROSINCE, 20:00 JEANNE DU BARRY – KRÁLOVA MILENKA
3. PROSINCE, 10:00 / DOPOLEDNÍ PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI PŘÁNÍ
6. PROSINCE, 10:00 / DOPOLEDNÍ PROMÍTÁNÍ ÚSVIT
6. PROSINCE, 19:00 ALMA A OSKAR
7. PROSINCE, 19:00 TANCUJ, MATYLDO
8. PROSINCE, 20:00 JEJÍ TĚLO
9. PROSINCE, 20:00 TAJEMSTVÍ A SMYSL ŽIVOTA
10. PROSINCE, 15:00 PERINBABA A DVA SVĚTY
13. PROSINCE, 19:00 JAK PŘEŽÍT SVĚHO MUŽE
14. PROSINCE, 19:00 CARAVAGGIŮV STÍN
15. PROSINCE, 20:00 WONKA
16. PROSINCE, 17:00 / DOPOLEDNÍ PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI TONDA, SLÁVKA A KOUZELNÉ SVĚTLO
16. PROSINCE, 20:00 PERINBABA A DVA SVĚTY
17. PROSINCE, 15:00 TROLLOVÉ 3

20. PROSINCE, 19:00 JAK PŘEŽÍT SVĚHO MUŽE
21. PROSINCE, 19:00 AQUAMAN A ZTRACENÉ KRÁLOVSTVÍ
22. PROSINCE, 19:00 / BALET KRÁLOVSKÉ OPERY LONDÝN P. I. ČAJKOVSKIJ: LOUSKÁČEK
27. PROSINCE, 10:00 / DOPOLEDNÍ PROMÍTÁNÍ BRATŘI
27. PROSINCE, 19:00 PERINBABA A DVA SVĚTY
28. PROSINCE, 19:00 TAJEMSTVÍ A SMYSL ŽIVOTA
29. PROSINCE, 20:00 AQUAMAN A ZTRACENÉ KRÁLOVSTVÍ
30. PROSINCE, 20:00 A MÁME, CO JSME CHTĚLI
31. PROSINCE, 16:30 / SILVESTROVSKÉ PROMÍTÁNÍ JEDEME NA TEAMBUILDING
KLUB DĚTÍ A MLÁDEŽE
5. PROSINCE, 17:00 AŽ 19:00 ČERTOVÁNÍ S MIKULÁŠSKOU NADÍLKOU
12. PROSINCE, 17:00 AŽ 21:00 VEČERNÍ KLUB PŘÁTEL FANTASY
4. A 11. PROSINCE, 9:00 AŽ 11:00 PONDĚLNÍ DOPOLEDNÍ HERNÍČKA
12. PROSINCE, 9:00 AŽ 11:00 KLUB SLUNÍČKO
6. A 13. PROSINCE, 9:00 AŽ 11:00 MINIŠKOLKA
7. A 14. PROSINCE, 9:00 AŽ 11:00 KLUB KORÁLEK

7. A 14. PROSINCE, 9:00 AŽ 11:00 DOPOLEDNÍ KERAMICKÝ KLUB
1., 8. A 15. PROSINCE , 9:00 AŽ 11:00 MINIŠKOLKA
CENTRUM NÁRUČ
1. PROSINCE, 10:00 DÝCHÁNÍ PRO LOGOPEDII
1. PROSINCE, 17:00 ADVENTNÍ SPIRÁLA
5. A 19. PROSINCE, 10:00 KONVERZACE S RODILOU MLUVČÍ
6., 13., 20 A 27. PROSINCE, 10:00 SETKÁNÍ S PERSONALISTKOU
8. PROSINCE, 10:00 MATEŘSKÉ VYHOŘENÍ
12. PROSINCE, 10:00 PODPŮRNÁ SKUPINA KOJENÍ A KONTAKTNÍHO RODIČOVSTVÍ
15. PROSINCE, 10:00 NENÁSILNÁ KOMUNIKACE V RODINĚ
18. PROSINCE, 9:00 VÁNOČNÍ DÍLNA PRO KURZISTY
OSTATNÍ
11. PROSINCE, 17:00, SÁL ZŠ STUDENTSKÁ VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA
13. A 27. PROSINCE, 15:00, ZASEDAČÍ MÍSTNOST MěÚ KONZULTACE ARCHITEKTA MĚSTA
16. PROSINCE, 20:30, ROCK POSILOVNA, KLÁŠTERSKÁ ULICE VÍKEND ROCK
29. PROSINCE, 20:30, ROCK POSILOVNA, KLÁŠTERSKÁ ULICE RETRO PÁRTY
7. LEDNA, 15:00, MASARYKOVO NÁMĚSTÍ A FARSKÁ ZAHRADA TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD

Významní zesnulí sokolové

První listopadovou sobotu, konkrétně dopoledne 4. listopadu, jsme se společně s přibližně třemi desítkami Hradišťáků i přespolních vydali na tradiční událost, kterou byla komentovaná procházka po místním hřbitově.

Hlavním tématem letošní procházky bylo vzpomínání na členy mnichovohradištského Sokola, při příležitosti 160. výročí založení této organizace v našem městě. Z tohoto důvodu byl kromě nás z městského muzea spolupřadatelem i TJ Sokol Mnichovo Hradiště.

Procházka to byla velmi příjemná, počasí bylo po celou dobu slunečné a necelé dvě hodinky utekly jako voda. Květinu od TJ Sokol Mnichovo Hradiště pokládal všem zesnulým sokolům na hrob bratr vzdělavatel Aleš Rychlý, svíčku za Muzeum města Mnichovo Hradiště každému zapálil Karel Hubač. Trasou přítomně prováděla Lucie Holečková. Informace o zemřelých sdělovali všichni organizátoři, nejčastěji se ale slova ujímalá Jana Dumková.

Během dopoledne jsme se zastavili u více než padesáti míst, kde



Květiny a svíčka pro každého vzpomínaného člena Sokola. Foto: A. Zezulová

odpočívají členové Sokola. Někteří chodili do Sokola cvičit, zastavili jsme se u několika hrobů těch, kteří byli starosty Sokola. Za zímku stojí fakt, že Sokolem v Mnichově Hradišti prošlo velké množství lidí a že zdaleka ne všichni již nežijící sokolové jsou pohřbeni na místním hřbitově. Někteří se ještě v průběhu života z našeho města odstěhovali a rodinou hrobku mají jinde. A někteří ani žádnou nemají. Nyní mám na mysli

především ty, kteří za sokolské myšlenky obětovali svůj život a zahynuli v koncentračních táborech (František Ehleman, Jan Spurný, Antonín Paldus, Adolf Stoupa).

A na koho jsme ještě například na akci vzpomínali? Na Václava Mráčka, který inicioval vznik místní sokolské jednoty, na starosty Sokola Stanislava Malého, Františka Andriála, Antonína Fiedlera, Karla Dlouhého, Antonína Švermu, Anto-

nína Beneše, Benedikta Řezníčka nebo Vladimíra Glasera. Na kapelníky Karla Smutného, Rudolfa Niesnera a Josefa Mastného. Na autora projektu budovy sokolovny Františka Dámce a jeho otce Heřmana Dámce, který patřil k zakládajícím členům Sokola. Zašli jsme na místo posledního odpočinku Karla a Milady Tejnilových, dlouholetého náčelníka Sokola Františka Šírka nebo Adolfa Lochmana. Z ostatních členů Sokola jsme zavzpomínali na Miloslava Grindla, Jiřího Tancibudka, Františka Novotného, Blaženu Boučkovou, Josefa Holatu, Milu Tůmu, Václava Koška, paní Českovou, Stejskalovou, Andělovou, Vlastu Šmídovou, Ladislava Tomsu, Františka Kolomazníka, Karla Kocha, Bibianu Pepřicovou, Blanku Špinkovou, Bělu Urbanovou, Karla Šírokého a Marii Šírokou, Vlastimila Víška, na rodiny Železných, Holubcových, Novotných, Žanetu Bolonskou, Helenu Kolocovou, Jarmilu Moravčikovou, Václava Jelínka nebo Čenka Patočku.

Lucie Holečková,
Muzeum města Mn. Hradiště

CHODÍM PO MĚSTĚ

MINIRUBRIKA LIBUŠE VONÁSKOVÉ O VĚCECH KOLEM NÁS

Čas opravdu říčí a fičí, protože už tu máme poslední měsíc roku! Začíná adventem a o svátcích vánočních nastává zimní slunovrat. Znamená to, že od té doby bude půl roku světla stále přibývat. A to je – alespoň pro mne – velice důležité, protože světlo nás posiluje navzdory tomu, že pak začíná leden, první zimní měsíc.

Milí spoluobčané, přeji vám pěkné svátky vánoční a dobré vykročení do roku 2024!

Skonal sochař Jaroslav Marek



V sobotu 11. listopadu 2023 zemřel akademický sochař a šperkař Jaroslav Marek, autor Lidické růže, jedné ze starostenských insignií – řetězu Mnichova Hradiště, pamětní desky o nalezeném pokladu ve Veselé, bronzového nápisu na pomníku Václava Budovce z Budova nebo spoluautor obřadní síně Městského úřadu Mnichovo Hradiště.

Děkujeme Vám, pane Marku, za Vaši práci pro naše město! Upřímnou soustrast všem Vaším blízkým.

Zemřela Alena Volfová



Ve čtvrtek 16. listopadu 2023 zemřela po delší nemoci v kruhu svých nejbližších Alena Volfová.

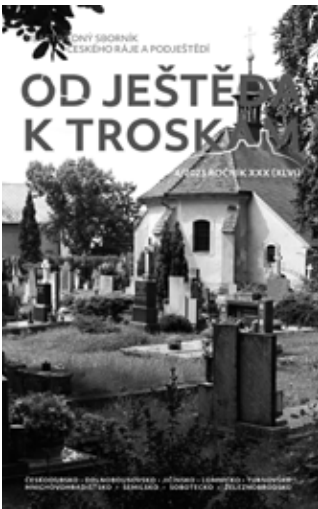
Na dlouholetou učitelku a pozdější ředitelku Mateřské školy Mnichovo Hradiště vzpomínají její svěřenci s láskou a vděčností jako na člověka oplývajícího neobyčejnou laskavostí, přirozenou autoritou a jako na člověka, pro kterého bylo povolání zároveň posláním.

Upřímnou soustrast rodině a díky za všechno.

Letošní čtvrté číslo Od Ještěda k Troskám

Víte, že Jiří Guth Jarkovský, zakladatel českého olympismu a autor Společenského katechismu, rád trávil léto na Branžeži a spolupracoval s Klubem českých turistů v Mnichově Hradišti? O tomto tématu pojednává článek Františka Mikuleho v letošním čtvrtém čísle časopisu Od Ještěda k Troskám.

Toto číslo připomíná příspěvkem známého turnovského horolezce Vladimíra „Chrousta“ Procházky 50 let od tragické smrti skupiny československých horolezců v norském Trollryggenu. Pětice mužů z Turnovska a Jablonecka zahynula v červenci 1973 za stále nevyjasněných okolností. Byl mezi nimi i autorův



bratr Jan, který patřil k tehdejší elitě mezi mladými horolezci. Jemu je také věnována úvodní báseň, kterou napsala tehdejší studentka pedagogické fakulty Mirka Kulhánková.

Kromě tohoto tématu si můžete přečíst o devadesáti letech existence krajského spolku Jičín v Praze či o historii známého hotelu Crystal v Železném Brodě. Pokračuje text o obnově hradu Valdštejna, tentokrát o záchraně varhan z kostela na Solci, či o historii podniku Crytur. Seriál o farních hřbitovech se věnuje Vlastibořicím, což připomíná i fotografie na obálce.

Jana Dumková

Archiv Kamelotu

Městský zpravodaj je vedle zdroje informací rovněž společenskou kronikou. Pokud se chcete vrátit k některému ze starších čísel a připomenout si, co se v Mnichově Hradišti dělo od roku 2015, stačí zavítat na web města. V sekci Kamelot naleznete všechna starší vydání. (wes)

Kniha Jana Juřeny mapuje historii výstavby dálnice D10

Fenomémem dálnice D10, dříve rychlostní komunikace R10, se historik a archivář Jan Juřena (jeden z tvůrců publikace Příběh Mnichova Hradiště) zabýval celá léta. Své poznatky nyní shrnul v knize Dálnice D10: Historie výstavby na území Středočeského kraje, která je pozoruhodným výletem do nedávné historie.

Kniha na 156 stranách popisuje genezi projektu, který zásadně ovlivnil život všech obcí a měst ležících na trase rychlostní komunikace, přináší vyčerpávající popis jednotlivých úseků dálnice, které byly realizovány zvlášť a následně propojovány, věnuje se technologii stavby a připomíná i různé zajímavé příběhy, jako je například vznik odpočívadla pod



vrchem Baba u Bakova, jemuž po desetiletí dominuje dopravní letadlo Iljušin Il-18D. Autor knihu zpracoval s precizností sobě vlastní, a to svěžím a poutavým způsobem, a doplnil ji množstvím unikátních fotografií a dalších archivních materiálů.

Knihu vydala Středočeská vědecká knihovna Kladno. Publikace již byla uvedena do prodeje a pořídíte ji v síti knihkupectví Kosmas nebo přímo v boleslavském archivu. (wes)

Reakce na článek o aleji z minulého čísla

Protože jsem v aleji vedoucí k Podolí před několika lety zasadila jabloňku na památku mé zemřelé maminky, nesoucí její jméno na sloupku, hned po přečtení článku pana Svobody z minulého vydání Kamelotu jsem 1. listopadu zamířila do aleje. Jabloňka naštěstí přečkala sečení příkopů bez úhony.

O stromek jsem se starala, a tak neuschl v době letních veder (ostatním, kdo alej k Podolí sázeli, jsem do Kamelotu rovněž psala, aby nezapomínali zalévat v době, kdy to příroda nezařídí). První jablíčka dozrála loni a jako milá vzpomínka zdobila vánoční stůl...

To, že kdosi odnesl od spousty stromků (včetně mého) sloupky se jmény a ochranu proti okusu zvířat, jsem zjistila již dříve. Mrzelo mě to hlavně z důvodu, pro který jsem stromek sázela. Kmínek ale již stačil zesílit, a sloupek jako opora tak již nechybí, zdobila jej však tabulka s maminčiným jménem. Nejspíš obojí potřeboval dotyčný nenechat vec do své zahrady...

Zima je tu. Zanesme nyní do krmelce zvířeti dobroty (podle návodu, který k němu myslivci umístili), aby naše stromky nechala na pokoji. A pro jistotu zkusme sehnat nové chrániče proti okusu (třeba i provizorní, co se doma najde).

Daniela Broušková

INZERCE

VYČISTÍME, UMYJEME, UKLIDÍME.

Koberce/Sedačky/
Kočárky/Matrace/
Dětské sedačky/
Interiéry automobilů/

Radiátory/Podlahy/
Okna/Dveře/Sanitu/
Parní i Uv sterilizace/
Kompletní úklid/

www.cisteniuuklidzajicek.webmium.com

777138948

Zajíček Radim, radimzajicek@seznam.cz

INZERCE

PF 2024

Všem našim klientům, obchodním partnerům
a přátelům přejeme klidné prožití svátků
vánočních a nový rok 2024 plný zdraví, lásky
a nezapomenutelných okamžiků
v kruhu svých nejbližších.

Tým Zaměstnanecké pojišťovny Škoda

OČNÍ OPTIKA A ORDINACE OPTOMETRIE

Váš specialista na brýle a kontaktní čočky



Moderní vyšetřovací metody
Osobní přístup
Široký výběr brýlí
Aplikace kontaktních čoček
Odborné poradenství a servis
Online rezervace



Najdete nás ve dvoře vedle pošty. Přijďte a objevte svět, na který je radost pohledět!

Masarykovo nám. 1489, Mnichovo Hradiště tel.: 736 769 890 www.optikaestante.cz

Chcete inzerovat v Kamelotu?

Máte zájem o umístění inzertního materiálu v městském zpravodaji, a chcete tak oslovit všechny mnichovohradištské domácnosti? Obrátte se na Městské informační centrum Mnichovo Hradiště, které inzerci vyřizuje a podklady následně předává redakci (kontaktní osoba: Tomáš Hejdrých, tomas.hejdrich@klubmh.cz, 326 772 464).

Ceník inzerce naleznete na webu města v sekci Kamelot (ve spodní části stránky). (red)

Kamelot: zpravodaj města Mnichovo Hradiště

zapsán do evidence periodického tisku
Reg. č.: MK ČR E 19893
číslo 11/2023, náklad 4070 ks
vychází 1. prosince 2023

jako měsíčník vydává město Mnichovo Hradiště, Masarykovo náměstí 1,
295 21 Mnichovo Hradiště
IČ: 00238309

Šéfredaktor: Mgr. Martin Weiss

telefon: 606 635 289, e-mail: kamelot@mnhradiste.cz

KAMELOT

ENGLISH
SCHOOL

Zápis v lednu 2024

ANGLIČTINA pro všechny úrovně

ŠPANĚLŠTINA pro začátečníky a mírně pokročilé

PŘIHLASTE SE JIŽ NYNÍ !!!!

Děti / dospělí

Kurzy pro veřejnost / firemní výuka

www.kurzanglictiny.com

kancelar.english_school@hotmail.com

Tel. 737 047 748



PRÁCE U ČESKÉ SPOLEČNOSTI V MNICHOVĚ HRADIŠTI

PŘIJÍMÁME NOVÉ KOLEGY:

Co Vás u nás čeká?

- Zajímavá a různorodá práce
- Práce s moderními technologiemi
- Čisté pracovní prostředí
- Přátelské prostředí menšího kolektivu
- Možnost učit se a profesně růst

Pojďte s námi vracet lidem úsměv

www.lasak.cz/kariera
tel.: 739 275 132
e-mail: jobs@lasak.cz

LASAK s.r.o. • Českosbrodská 1047/46 • Praha 9 – Hloubětín • výrobní závod Mnichovo Hradiště • Jiráskova 601

VÝSTAVBA ŘADOVÝCH DOMŮ MNICHOVO HRADIŠTĚ - u ulice Přestavlcká



Nabízíme k prodeji řadové domy a 2 samostatné domy

Předpokládaný termín dokončení konec roku 2025

Stavokombinát Invest s.r.o.
Veselá 97/12
460 06 Liberec 6

tel. 602 447 921
mail: janeba@stavokombinat.cz
<https://www.stavokombinat-invest.cz/>

VÝSTAVBA BYTOVÝCH DOMŮ II. etapa MNICHOVO HRADIŠTĚ - v ulici V Cestkách



Nabízíme k prodeji byty a prostory pro služby a obchod

Předpokládaný termín dokončení konec roku 2024

Při koupi bytu do konce února 2024 bude poskytnuta sleva 5% - 10%
z aktuální ceny bytu dle výše uhrazené zálohy.

Stavokombinát s.r.o.
Veselá 97/12
460 06 Liberec 6

tel. 602 447 921
mail: janeba@stavokombinat.cz
<https://www.stavokombinat-invest.cz/>

ROCK POSILOVNA uvádí

VÍKEND ROCK

SOBOTA 16.12.2023 20.30 hod.

KDE: Rock Posilovna, Klášterská ulice

RETRO PÁRTY

DJ Ondra Mech Seidl

Best of 1990 - 2023

PÁTEK 29.12.2023 20.30 hod.

KDE: Rock Posilovna, Klášterská ulice